

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁS SZAKSZERVEZET MSZOSZ-DÍJAS LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM • 1998. SZEPTEMBER

ELKÖSZÖN A VEZÉRIGAZGATÓ

Tisztelt Munkatársaim, tisztelt Postai Dolgozók!

Már közhely, hogy rendkívül dinamikus változó korban élünk és ezek a változások sokszor készítetnek bennünket arra, hogy megszokott feladataink helyett újakat vállaljunk.

Vezérigazgatói beosztásom hat éve alatt számos sikernek voltunk együtt részesei, sok-sok közösen elért eredményre lehetünk büszkéek, amit ezúton szeretnék mindannyiuknak megköszönni.

Jó volt Önökkel együtt dolgozni, még ha nem is volt mindig felhőtlen és könnyű az életünk. Elindultunk egy nehéz úton, amelyen még sok "gyalogolni valónk" van, mint például az Európai Unióhoz való csatlakozásunk, és ezzel összefüggően a jövő század modern Magyar Postájának kialakítása.

Elérkezett az időpontja annak, hogy elköszönjek mindenkitől, akivel egyazon cél érdekében dolgoztunk. Az élet más területre szólított. Remélem, hogy a posta valamennyi dolgozója az eddigi hittel, az eddigi átlagon felüli odaadással folytatja a megkezdett munkát.

Egy vezető sokat tehet, de a több, mint negyvenezer postás munkája továbbra is meghatározó a jövő építésében. Kérem, támogassák a Magyar Posta új vezérigazgatóját is felelősségteljes munkájában, céljaink elérésében.

Doros Béla

ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK A 4-10. OLDALON

VEZÉRCSERE

KEMÉNY, KORREKT PARTNER VOLT

Az hangzott el a TV2 hírműsorában, a KHVM miniszternél tett látogatás alkalmával – hogy az érdekvédelmi szervezetek egyetértettek a személyi változtatásokkal, értelem szerűen, Doros Béla vezérigazgató úr leváltásával is. Furcsa volt hallani, hiszen ha megkérdezték volna a postásokat, valószínűleg, ha kritikusán is de kiálltak volna Doros Béla mellett. Erről kérdeztem a PSZ elnökét Mundruczó Kornélt az új vezérigazgató, Krupanics Sándor kinevezésének napján.

– A miniszter új 1998. augusztus huszonhatodikára bemutatkozás és kapcsolattétel céljából találkozóra hívta a KHVM területén működő érdekvédelmi szervezetek vezetőit. A megbeszélésen a bemutatkozón és a szakszervezetek tagszámaán kívül más kérdés nem vetődött fel, így a személycserék sem. Nem nyilvánított a PSZ sem egyetértő, sem elutasító véleményt, ugyanis nem kaptunk semminemű tájékoztatást, sem a vezetőcseréről, sem annak indítékairól, indokairól, sem az új vezető személyéről és koncepciójáról. Az érdekképviselők tehát, csak azért nem nyilvánítottak véleményt, mert azt tőlük senki sem igényelte.

– Egyébként mi lett volna véleményed?

– Ha ezt a kérdést kapom, nemcsak az elmúlt hat év együttműködését alapul véve mondhattam volna jó véleményt Doros Béla tevékenységéről, hiszen Postán több mint harminc éve kísérhettem figyelemmel pályafutását. Akármilyen posztot töltött be, kapcsolatunk végtelenül korrekt volt és eredményesnek minősíthető, még a sokszor éles viták mellett is konstruktívnak tekinthető. A legkritikusabb helyzetekben is

arra törekedtünk, hogy mindig a posta és az ügyfelek érdekeit figyelembe véve, kompromisszum szűlessen és a konfliktus megállapodással fejeződjék be. Doros Béla mindig megállapodás-párti volt. Ha mindezt figyelembe veszem, a kérdésre egyértelműen azt válaszoltam volna, hogy Doros Béla egy európainak minősített posta első számú vezetője méltó partnere, kemény, de sportszerű partnere volt az érdekképviselőnek és az általunk képviselt több mint 30 ezer postás szakszervezeti tagnak.

– Ha jól emlékszem, volt olyan eset, amikor sápadtan jöttél ki a vezér szobájából. Milyen tárgyalópartner volt, meghallgatta-e a szakszervezet érveit?

– Kemény tárgyalófél volt és az indokokat kellően értékelve lépett, ha tudott, vagy ésszerű érvekkel utasította el az általa indokoltak tartott igényeket. Mindig komolyan vette az érdekegyeztető tanács ajánlásait, a miniszter akarát és mindig szem előtt tartotta a Posta jövőjét, a bér, a beruházás, a fejlesztés egységét hirdette, a szociálpolitikát és a munkakörülményeket is a bér részeként tekintette. Ennek negatív eredménye az volt, hogy a postások bérlamaradása jelentős. De ezen lemaradás felszámolását az ez évi bérmegállapodás idején tervbe vettük, ami – hosszú távon – kötelezettséget ró mindkét fél számára.

– Több „vezér” munkáját közelebbről is megismerheted. Hol helyeznéd el köztük Doros Bélát?

– Az életpályáját ismerve, az egyik legjelentősebb formátumú vezérigazgatónak lehet minősíteni. Szakmailag jártas, emberileg kiszámítható, kapcsolatteremtő képessége pedig rendkívülinek mondható. Egy-

egy tanácskozáson hallgatósága mindig meggyőződött arról, hogy nemcsak egy vezérigazgató van jelen, hanem egy igazi postás, aki 14 éves korától szolgálta ezt az igen szép hivatást. Ha a Posta jövőjét tekintem, akkor beírta nevét a Posta történelmébe, ugyanis elévülhetetlen érdemei vannak a Posta szétválasztásában, az új postatörvény megalkotásában, a Magyar Posta Rt. megalakításában, az üzleti irányítás bevezetésében. Ezen intézkedések marandó értékűek. Mint munkavállaló értékelem, hogy garantálta a nyugodt és biztos munkahelyet. A postán nem volt számottevő létszámleépítés. A kollektív szerződéssel rendezni tudtuk az Rt. és a munkavállalók kapcsolatát. Az önkéntes nyugdíjpénztár bevezetésével és Rt-támogatással, valamint a kötelező nyugdíjpénztár megszervezésével, megindításával jelentősen javította a postások közérzetét.

– Mit vársz az új vezértől?

– Az augusztus 31-i beiktatásakor mondott pár mondatos beszéde reményt ad arra, hogy a Posta a megkezdett úton tovább haladva sikereket ér el. A közeljövőben létrejövő találkozónkon pedig megbeszélhetjük a szakma és a szakszervezet kapcsolatának problémáit, a következő időszak legfontosabb feladatait: az együttműködési megállapodást, a béremelés második ütemét. Remélem, hogy a bértárgyalások a korábbi korrekt módon tovább folytatódhatnak, és jelentősebb jövedelemnövelő intézkedésre kerülhet sor, hiszen a jobban megfizetett postás és a komoly tárgyalópartnernek tekintett szakszervezet jobban érdekelt egy modern és korszerű posta működtetésében.

Udvarhelyi András

A MAGYAR POSTA RT. ÚJ VEZÉRIGAZGATÓJA

Augusztus 31-én a Vezérigazgatóság tanácsstermében Doros Béla köszöntötte Katona Kálmán közlekedési, hírközlési és vízügyi minisztert, Halász Györgyöt, a minisztérium személyzeti főosztályának vezetőjét, dr. Krupanics Sándort, a Magyar Posta Rt. 1998. szeptember 1-jétől kinevezett vezérigazgatóját, valamint a posta menedzsmentjének megjelent képviselőit.

Katona Kálmán hangsúlyozta, hogy a vezetőváltást elhatározó döntés értelmében Doros Bélának – akinek munkásságát elismerő szavakkal méltatta – más lehetőséget ajánlottak.

A posta nagy kihívások előtt áll: el kell érni a tőzsdeképességet, fontosabb szerepet kell adni az elektronikának. A Magyar Posta megújítása érdekében kinevezett új vezérigazgatót, dr. Krupanics Sándort bemutatta a jelen levő postai vezetőknek. A miniszter kijelentette, az új vezérigazgató személyében régi postás került a társaság élére, akivel együtt dolgozott a Hírközlési Főfelügyeletnél. Arra kérte a vezérigazgatót, tartsa egyben a kollektívát, a postai vezetőket pedig, hogy segítsék a munkáját, majd átadta a kinevezési okmányokat.

Dr. Krupanics Sándor vezérigazgató üdvözlő szavaiban emlékeztetett arra, hogy ismerősök közé jött dolgozni, és szerencsésebb helyzetben vette át a cég irányítását, mint Doros Béla 1992-ben. A postások előtt nehéz feladatok állnak – folytatta –, mert a nemzetközi piacon kell néhány év múlva helytállniuk. A már megindult folyamatokat bővíteni kell, miközben meg kell tartanunk a hagyományos értékeket.

A vezérigazgató külön hangsúlyozta, hogy a jelenlegi menedzsmenttel kíván együtt dolgozni, és velük együtt folytatja a megkezdett programot.

HOTEL AQUA 5700 GYULA, PART U. 7/C TEL./FAX: 66/463-146 TEL.: 66/468-161, 468-138

ÜDÜLJÖN GYULÁN AZ AQUA SZÁLLÓBAN

A Várfürdő közvetlen szomszédságában fekszik szállodánk. Családi hangulat, saját zárt parkoló, étterem, társalgó, büfé, lift várja kedves vendégeinket. Zuhanyzók és WC-k emeletenként. Férőhelyek száma: 11/1 ágyas, 46/2 ágyas szoba és 12 pótágy. Elhelyezés: Gardróbba és hideg-meleg vizes mosdóval 1-2 ágyas szobákban.

MEGKÖZELÍTHETŐEK VAGYUNK:

Vonattal (Budapest.Keleti pályaudvarról közvetlenül), közúton az 5-ös és 44-es főközlekedési úton. A vasútállomástól 2 km., a távolsági autóbüsz-megállótól 150 méter távolságban vagyunk.

KEDVEZMÉNYES AKCIÓ UTÓSZEZONBAN

1998. 09. 01 – 12. 31.

AZ EGYCSILLAGOS SZINTEKEN

7 éjszakára/fő	reggelivel	félpanzióval	teljes panzióval
1 ágyas szobában	9.100,- Ft	12.040,- Ft	14.700,- Ft
2 ágyas szobában	8.400,- Ft	11.340,- Ft	14.000,- Ft
pótágyon	5.600,- Ft	8.540,- Ft	11.200,- Ft
14 éjszakára/fő	reggelivel	félpanzióval	teljes panzióval
1 ágyas szobában	18.200,- Ft	24.080,- Ft	29.400,- Ft
2 ágyas szobában	16.800,- Ft	22.680,- Ft	28.000,- Ft
pótágyon	11.200,- Ft	17.080,- Ft	22.400,- Ft
Étkezés:	Reggeli: 400,- Ft	Ebéd: 480,- Ft	Vacsora: 520,- Ft
	Teljes panzió: 1.400,- Ft	Félpanzió: 920,- Ft	

Parkolás: 100,- Ft/nap
Idegenforgalmi adó: 150,- Ft/fő/nap

KÖZELEDIK AZ ÜZEMITANÁCS-VÁLASZTÁS

IV. FEJEZET

A munkavállalók részvételi joga

42. § (1) A munkaügyi kapcsolatok keretében a munkavállalók közösségét e fejezet rendelkezései szerint illetik meg a részvételi jogok.

(2) A részvételi jogokat a munkavállalók közössége nevében az általuk választott üzemi tanács, illetve üzemi megbízott gyakorolja.

Az üzemi tanács választása

43. § (1) Üzemi tanácsot kell választani minden olyan munkáltatónál, illetve a munkáltató minden olyan önálló telephelyén (részlegénél), ahol a munkavállalók létszáma az ötven főt meghaladja.

(3) A munkáltató önálló telephelyén (részlegénél) csak akkor kell üzemi tanácsot, illetve üzemi megbízottat választani, ha a 65. §-ban meghatározott üzemi tanácsi jogosítványokkal kapcsolatos munkáltatói jogok az önálló telephely (részleg) vezetőjét részben vagy egészben megilletik.

(4) Az *üzemi tanácsot*, illetve az üzemi megbízottat *három évre választják*.

44. § (1) Ha a 43. § értelmében a munkáltatónál több üzemi tanács, illetve üzemi megbízott működik, az üzemi tanácsok megválasztásával egy időben központi üzemi tanácsot is létre kell hozni.

(2) A 45. § (1) bekezdés rendelkezéseit a központi üzemi tanács létrehozásnál azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkáltató egyes önálló telephelyén (részlegénél) megválasztott üzemi tanácsok a munkavállalók létszámával arányos számban delegálnak tagokat a központi üzemi tanácsba.

45. § (1) Az *üzemi tanács tagjainak száma, ha a munkavállalók száma a választás időpontjában*

- a) a száz főt nem haladja meg, három,
- b) a háromszáz főt nem haladja meg, öt,
- c) az ötszáz főt nem haladja meg, hét,
- d) az ezer főt nem haladja meg, kilenc,
- e) a kétezer főt nem haladja meg, tizenegy,
- f) a kétezer főt meghaladja, tizenhárom.

46. § (1) Üzemi tanácstagga az a cselekvőképes munkavállaló választható, aki legalább hat hónapja a munkáltatóval munkaviszonyban áll.

(2) Nem választható üzemi tanácstagga az, aki munkáltatói jogokat gyakorol, aki a munkáltató, illetve a munkáltató vezetőjének közeli hozzátartozója [139. § (2) bekezdés], továbbá, aki a választási bizottság tagja.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában munkáltatói jognak minősül a munkaviszony létesítésére, megszüntetésére, a munkaviszonyból származó kötelezettségek vétkes megszegése esetén jogkövetkezmények alkalmazására (109. §), illetőleg kárterítési felelősség megállapítására [173. § (2) bekezdés] vonatkozó jogosultság.

47. § (1) Az üzemi tanács tagjának választására minden, a munkáltatóval munkaviszonyban álló munkavállaló jogosult.

(2) A választásra jogosult, valamint a választható munkavállalók jegyzékét a munkáltatónak a választási bizottság kérésére öt napon belül rendelkezésre bocsátott adatai alapján a választási bizottság állapítja meg és teszi közzé.

48. § (1) A választási bizottság:

- a) meghatározza a jelöltállítás határidejét, illetve a választás időpontját,
- b) gondoskodik a jelölés és a választás törvényes rendjének megőrzéséről, továbbá
- c) megállapítja a szavazatszámolás részletes szabályait.

(2) A választást a munkáltató minden telephelyén lehetőleg azonos időpontban kell tartani.

48/A. § Nem lehet a választási bizottság tagja, aki a bizottság megalakításának időpontjában az üzemi tanács tagja, elnöke.

49. § (1) A jelölés és a választás lebonyolítására az üzemi tanács a választásra jogosult munkavállalók közül – legkésőbb a választást nyolc héttel megelőzően – választási bizottságot alakít. A munkáltatónál képvisellel rendelkező szakszervezetek képviselői részt vehetnek a választási bizottság tevékenységében. A választási bizottság munkájában a munkáltató nem vehet részt, azt nem befolyásolhatja.

(2) Ha a munkáltatónál üzemi tanács nincs, a választási bizottságot a munkáltatónál képvisellel rendelkező szakszervezetek, illetve a nem szervezett munkavállalók képviselőiből kell megalakítani.

(3) A munkáltatónál képvisellel rendelkező szakszervezet tagjai közül önállóan állíthat jelöltet.

(4) Jelöltet állíthat a választásra jogosult munkavállalók legalább tíz százaléka, vagy legalább ötven választásra

jogosult munkavállaló is. A jelölést a támogató munkavállalók aláírásával írásba kell foglalni, és el kell juttatni a választási bizottsághoz.

(5) A választási bizottság a választást megelőzően legalább három héttel összeállítja és közzéteszi a jelöltek listáját. A jelöltek írásban nyilatkoznak a jelölés elfogadásáról.

50. § (1) A választási bizottság elkészítteti a szavazólapokat. A szavazólapra a jelöltek nevük szerinti ABC sorrendben kerülnek fel. A szavazólapon a szakszervezet által állított jelölt neve mellett a szakszervezet nevét is fel kell tüntetni.

(2) A választási bizottság gondoskodik a szavazás megszervezéséről, a szavazatszedő bizottságok összeállításáról.

51. § (1) Az üzemi tanács tagjait titkos és közvetlen szavazással választják.

(3) Érvénytelen a szavazat, ha

● **A szegedi TSZB kifogásolta igazgatóságának egyik utóbbi intézkedését. Az igazgatóság ugyanis visszamenőleg, január 1-jétől 96%-os forgalmi létszámnorma betartását írta elő – a tavaly óta érvényes szinthez képest. Ez ügyben a tárgyalások augusztus végén kezdődtek meg a gazdasági és az érdekvédelmi vezetők között.**

● **A szegedi TSZB szeptember végére rövid előadássorozatot szervez negyven-ötven kollégánk számára. Az üzemi tanácsi választásokra való felkészülés jegyében neves szakemberek, országos hírű munkajogászok informálják majd a jelenlévőket.**

● **Kialakulóban van az ÜT-választási lista a soproni TSZB-nél. Még megyei szintű egyeztetések folynak, de a terv egyértelmű: a teljes, tizenhárom fős testületi tagságra és a póttagokra egyaránt javaslatot tesznek a helyi PSZ-esek.**

a) azt nem az 50. § (1) bekezdése szerinti szavazólapon adták le;

b) nem lehet megállapítani, hogy a szavazatot kire adták le;

c) a szavazólapon a megválasztható tagok számánál több jelöltet jelöltek meg.

(4) Az üzemi tanács megválasztott tagjának – a 45. § (1) bekezdésben meghatározott számban – azokat kell tekinteni, akik a leadott érvényes szavazatok közül a legtöbbet, de legalább a szavazatok harminc százalékát megszerezték. Szavazategyenlőség esetén az adott munkáltatónál fennálló hosszabb munkaviszonyt kell figyelembe venni.

(5) Eredménytelen a választás, ha a jelöltek a 45. § (1) bekezdésben meghatározott számban nem érték el a (4) bekezdésben előírt mértéket. Eredménytelen választás esetén a (4) bekezdés szerinti mértéket elért jelöltek megválasztott üzemi tanácstagoknak kell tekinteni, a fennmaradó helyekre harminc napon belül új választást kell tartani. Az új választáson a választást megelőző tizenöt napig új jelöltek is állíthatók.

(6) Az üzemi tanács póttagjának kell tekinteni azt, aki az érvényesen leadott szavazatok legalább húsz százalékát megszerezte.

51/A. § (1) A választás akkor érvényes, ha azon a választásra jogosultak több mint fele részt vett. Ebből a szempontból nem kell figyelembe venni azt a választásra jogosult munkavállalót, aki a választás időpontjában

a) keresőképtelen beteg,

b) szülési vagy a 138-140. §-ban meghatározott okból fizetés nélküli szabadságon van,

c) sor- vagy tartalékos katonai, illetve polgári szolgálatát tölti, továbbá

d) egy hetet meghaladó időtartamú tartós kiküldetésben van,

feltéve, hogy a választáson nem vett részt.

(2) Érvénytelen választás esetén a választást kilencven napon belül meg kell ismételni. Új választást harminc napon belül tartani nem lehet.

(3) A megismételt választást – az általános szabályoktól eltérően – akkor kell érvényesnek tekinteni, ha azon a választásra jogosultak több mint egyharmada részt

vett. Üzemi tanácstagga megválasztottnak azokat a jelölteket kell tekinteni, akik a leadott érvényes szavazatok közül a legtöbbet, de legalább a szavazatok harminc százalékát megszerezték. Ebben az esetben az üzemi tanács megválasztása két évre szól. A megismételt választásra az **51. §** (5)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezés nem alkalmazható. Ha a megismételt választás érvénytelen, újabb üzemi tanácsi választást egy év múlva kell tartani.

Az ÜT jogosítványai

63. § A munkáltató biztosítja az üzemi tanács választásának, illetve működésének indokolt és szükséges költségeit.

65. § (1) Az üzemi tanácsot együttdöntési jog illeti meg a kollektív szerződésben meghatározott jóléti célú pénzeszközök felhasználása, illetve az ilyen jellegű intézmények és ingatlanok hasznosítása tekintetében.

(3) A munkáltató köteles döntése előtt az üzemi tanáccsal véleményeztetni:

a) a munkavállalók nagyobb csoportját érintő munkáltatói intézkedések tervezetét, így különösen a munkáltató átszervezésére, átalakítására, szervezeti egység önálló szervezetté alakulására, privatizálására, korszerűsítésére vonatkozó elképzeléseket;

b) a személyügyi nyilvántartás rendszerének kialakítására, a nyilvántartandó adatok körére, a 77. §-ban meghatározott adatlap tartalmára vonatkozó elképzeléseit, illetve a személyügyi tervet;

c) a munkavállalók képzésével összefüggő terveket, a foglalkoztatást elősegítő támogatások igénybevitelére, illetve a Korengedményes nyugdíjazásra vonatkozó elképzeléseket;

d) a megváltozott munkaképességű dolgozók rehabilitációjára vonatkozó intézkedések tervezetét;

e) az éves szabadságolási tervet;

f) az új munkaszervezési módszerek és a teljesítménykövetelmények bevezetését;

g) a munkavállalók lényeges érdekeit érintő belső szabályzatainak tervezetét;

h) a munkáltató által meghirdetett anyagi vagy erkölcsi elismeréssel járó pályázatot.

(4) A munkáltató köteles tájékoztatni az üzemi tanácsot:

a) legalább félévente a munkáltató gazdasági helyzetét érintő alapvető kérdésekről, valamint

b) a munkáltató tevékenységi körének jelentős módosítására, illetve a munkáltató beruházásaira vonatkozó jelentős döntés tervezetéről;

c) legalább félévente a bérek, keresetek alakulásáról és a bérkifizetéssel összefüggő likviditásról, a foglalkoztatás jellemzőiről, a munkaidő felhasználásáról, a munkafeltételek jellemzőiről.

(5) A vállalati tanács, illetve közgyűlés (küldöttgyűlés) általános vezetésével működő vállalatnál a (3) bekezdés a) és g) pontjában foglalt kérdésekről az üzemi tanácsot csak tájékoztatni kell.

66. § (1) Az üzemi tanács a munkáltató tervezett intézkedésével [65. § (1)-(3) bekezdés] kapcsolatos álláspontját tizenöt napon belül közli a munkáltatóval. Ennek elmulasztása esetén úgy kell tekinteni, mintha az intézkedéssel egyetértene.

(2) A tizenöt napos határidőt a tervezetnek az elnökhöz, illetve az üzemi tanács ügyrendjében megjelölt személyhez való érkezésétől kell számítani.

67. § A 65. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakat sértő munkáltatói intézkedés érvénytelen. Ennek megállapítása iránt az üzemi tanács bírósághoz fordulhat. A bíróság nemperes eljárásban, tizenöt napon belül határoz.

68. § (1) Az üzemi tanács a 65. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott jogosultságának gyakorlásával összefüggésben jogosult a munkáltató nyilvántartásaiba betekinteni.

(2) Az üzemi tanács a munkáltatótól minden olyan kérdésben tájékoztatást kérhet, amely a munkavállalók munkaviszonnyal összefüggő gazdasági és szociális érdekeivel kapcsolatos. A munkáltató a tájékoztatást nem tagadhatja meg.

69. § Az üzemi tanács, illetve tagja a működése során tudomására jutott adatokat, tényeket csak a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek veszélyeztetése, illetve a munkavállalók személyiségi jogainak megsértése nélkül hozhatja nyilvánosságra.

70. § Az üzemi tanács a munkáltatónál szervezett sztrájkkal kapcsolatban pártatlan magatartásra köteles. Ennek értelmében sztrájkot nem szervezhet, illetve a sztrájkot nem támogathatja és nem akadályozhatja. Az üzemi tanács sztrájkban résztvevő tagjának megbízatása a sztrájk idejére szünetel.

(Részlet az MT-ből)

Kárpáti Sándor

GONDOLATOK A SZOLGÁLTATÓ SZAKSZERVEZETEKRŐL

Mit ad nekem a szakszervezet? Fizessenek a potyautasok is! Váljunk szolgáltató szakszervezetekké! Ismerős kérdések, igények, javaslatok ezek, hiszen különböző intenzitással, de állandóan napirenden vannak az utóbbi időben. Elérkeztünk azonban ahhoz a ponthoz, amikor már nem elég csak beszélni erről. Alaposan végiggondolva a tennivalókat, *cselekedni* kell, mert a taglétszám apadása, az érdekvédelem kondícióinak romlása, a szervezet működési zavarai, a szakszervezet társadalmi tekintélyének és támogatottságának a csökkenése veszélyessé válhat.

A probléma kezelése tehát nem akarom-nem akarom, tessék-nemtetszik kérdése, hanem a szorult helyzet kényszere, parancsoló szükségessége. A megváltozott társadalmi, gazdasági, politikai körülményekből, az ezredforduló kihívásából fakadó megkerülhetetlen követelmény, hogy megújuló szemlélettel, friss kezdeményezésekkel kiérlelt célokkal, korszerűbb eszközökkel *válaszoljunk* a szaporodó dilemmákra. Az előrelendítő, helyesnek látszó válasz pedig ez lehet: erősebb, *vonzóbb*, nagyobb társadalmi tekintélyt és támogatottságot élvező szakszervezeteket, hatékonyabb érdekvédelmet, érdeképviseletet, eredményesebb érdekegyeztetést.

Hogyan, milyen felerősített törekvésekkel? Minimálisan csökkenteni azoknak a munkahelyeknek a számát, ahol nincsenek szakszervezetek. Jelentősen *növelni* a taglétszámot. Rendezni a tagdíjfizetés körüli anomáliákat. Emelni a kereseteket, felzárkózni az Európai Unió bérszínvonalához. Lényegesen javítani a munkavégzés biztonsági és egészségügyi feltételeit. Átfogó és hatásos *kollektív szerződéseket* kötni. A közösségi érdekelttség mellett nagyobb figyelmet kíván a szervezett dolgozók egyéni igényeinek kielégítése. Kíváncsú, hogy a mindenki által elérhető és élvezhető kollektív eredmények mellett világossá váljanak a csak szakszervezeti tagok számára járó előnyök, juttatások.

Nem feladva a klasszikus szakszervezeti célokat és alapelveket, de új elemekkel kell gazdagítani az érdekvédelem tárházát. A szakszervezet, amely társadalmi tényező és tö-

megmozgalom is, nem válhat üzleti alapú szervvizzé, patyolattá, a szó kereskedelmi értelmében vett szolgáltató vállalat, de sürgető szükség van egy komplex szolgáltatási rendszer kidolgozására és bevezetésére, mely a munkavállalók, a nyugdíjasok, a szervezett dolgozók számára kézzelfoghatóvá teszi, hogy "mit ad nekem a szakszervezet?" Az ilyen irányú gondolkodásra és tevékenységre serkentő példa lehet a Vasas Szakszervezeti Szövetség, ahol a legelőbbre tartanak ezen az úton.

Mit *tartalmazhat* egy ilyen szakszervezeti szolgáltatási csomagterv? Például a tagságra kiterjedő, kiegészítő biztosítást. Az ingyenes jogsegélyszolgálat kibővítését. A sztrájksegély továbbfejlesztését. Egy központi segélyalap létrehozását a születési, házassági, temetkezési költségek enyhítésére. A tagok, az aktivisták, a tisztségviselők oktatási rendszerének kialakítását. Az üdültetés, a kitüntetések bővítését. A bizalmiak munkájának fokozottabb elismerését. A PSZ lapjának, a Postás Dolgozónak ingyenes biztosítását minden tag számára. A taglétszám növelését segítő érdekeltségi rendszer kidolgozását és alkalmazását. A kulturális, művészeti és sporttevékenység szélesítését, a nemzetközi kapcsolatok erősítését.

Jó, jó hallani vélem a jogos kérdést - de ki és miből finanszírozza mindezt? Honnan lesz pénz a szép álmok, vágyak valóra váltásához? Ezt megkérdezték újságíró kollégáim a vasasszakszervezet vezetői által tartott sajtótájékoztatón is, ahol Paszternák Lászlóék ismertették a maguk szolgáltatási programját. A válasz így hangzott: *a szakszervezeti vagyonból* és a tagdíjakból származó bevételek nagy részét erre fordítják úgy, hogy a sztrájkalaphoz nem nyúljanak. Bízunk abban, hogy a konkrétan érzékelhető szolgáltatások hatására a taglétszám is gyarapodik, s a növekvő tagdíjbevételek több juttatásra és kedvezményre nyújt majd lehetőséget. Természetesen a *pénzügyi feltételek* megteremtését pontosan ki kell dolgozni, mert ezek biztosítása nélkül csupán papíron maradnak a reménykeltő tervek és elképzelések.

ÚJ VEZÉRIGAZGATÓ

DR. KRUPANICS SÁNDOR

SZEMÉLYI ADATOK: 1953. július 25-én született Budapesten. Nős, négy gyermeke van.

KÉPZETTSÉG: Bánki Donát Gép- és Villamosmérnöki Főiskola, 1974., Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, 1981., Dr. Oec. (Ph. d.) - infrastruktúra, 1984.

MUNKAHELYEK: Magyar Posta Központi Táviró Hivatal, üzemeltetési üzemfőnök (1974-77); pénzügyi és számviteli osztályvezető (1978-80); Magyar Posta Vezérigazgatóság Munkaügyi Szakosztály, főmunkatárs (1980-82); Országos Tervhivatal Ipari főcsoport, vezető közgazdász (1982-85); Magyar Posta Vezérigazgatóság, a Gazdasági elemző ügyosztály vezetője (1985-89); Matáv, gazdasági vezérigazgató-helyettes (1989-90); Matáv, általános vezérigazgató-helyettes (1990-93); Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaság-tudományi Intézet, tudományos kutató (1993-95); Hírközlési Főfelügyelet, elnök (1995-98).

SZAKMAI MŰKÖDÉSÉNEK FŐ TERÜLETEI: A digitális non-voice technológiák magyarországi adaptá-

ciója és szervizrendszerének megteremtése, üzemgazdasági elemzések a magyar telephálózat gazdaságos üzemeltetésével kapcsolatban (1974-77).

Az önálló elszámolás kialakítása (profit-centrumok), az első digitális budapesti telex- és adatátviteli központ beruházás-finanszírozása (1978-80).

Emberierőforrás-fejlesztés, érdekeltiségi rendszerek kialakítása és működtetése, szakszervezeti kapcsolatok (1980-82).

A magyar ipar és infrastruktúra makro közgazdasági elemzése, a szabályozási rendszer kidolgozása, Magyarország kelet-európai kapcsolatainak finanszírozási oldala (1982-85).

A Magyar Posta átalakításának és fő területei szétválasztásának előkészítése és irányítása. A Magyar Posta, a Matáv és az Antenna Hungária megalakítása. A Postabank és Takarékpénztár Rt. megalapítása, a celluláris telefonpiac beindítása (Westel 450), belső szabályozási, elszámolási, számviteli, pénzügyi és tervezési projektek irányítása, világbanki kapcsolattartás (1985-89).

Az önálló Matáv kialakítása, emberierőforrás-fejlesztés, befektetési és

fejlesztési politika, marketing, árrendszerek, vállalati tervezés és szabályozás, a vállalat 3 éves fejlesztésének finanszírozása, a Matáv részvénytársasággá alakítása, a kormányzati kapcsolatok, WB, EBRD, EIB kapcsolattartás, a privatizációs folyamat előkészítése, a távközlési piacszabályozási kérdései (1989-93).

Infrastruktúra, kiemelt távközlési alkalmazott kutatás (1993).

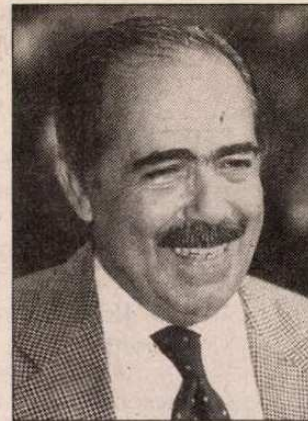
A távközlési és informatikai szabályozás kialakítása az OECD- és EU-normák szerint (1995).

SZAKMAI SZERVEZETI TAGSÁGOK: Közgazdasági Társaság; Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem Informatikai Bizottság; Magyar Menedzsment Intézet (elnök); Távközlés c. szakmai folyóirat szerkesztő bizottsága (tag); Híradás-technikai Tudományos Egyesület (elnökségi tag).

GAZDASÁGI TÁRSASÁGOK-BAN VISELT TISZTSÉGEK: Országos Kereskedelmi és Hitelbank (a Felügyelő Bizottság tagja, 1991-92); Chinoin Rt. (a Felügyelő Bizottság elnöke, 1991-93); Volánbusz Rt. (az igazgatóság tagja, 1995-); Tiszamenti Vízművek Rt. (az igazgatóság tagja, 1995-); Jelzálog Hitelintézetet Előkészítő Rt. (az igazgatóság tagja, 1997-); Magyar Külkereskedelmi Bank Rt. I. Országos Nyugdíjpénztár (az igazgatóság tagja, 1997-); Postabank és Takarékpénztár Rt. (az igazgatóság tagja, 1998-).

NYELVISMERET: Német, angol, orosz.

KITÜNTETÉSEK: Aschner Lipót-díj (1993); Baross Gábor-díj (1997).

AZ OLASZ CSIZMA NEM SZORÍT

Budapesten járt olasz vendégünket, Antonino Sorgit, a legnagyobb olasz postásszakszervezet országos főtitkárát a modernizációs és a munka világát érintő problémákról faggattuk. Szakszervezeteink mostani kapcsolatfelvétele máris kézzelfogható eredménnyel kecsegtet: Mundruczó Kornél, a PSZ főtitkára szeptemberben Olaszországba készül, többek között a csere-üdülések felújítását kimondó szerződést aláírni.

• Éppen beszélgetésünk előtt olvastam két hamburgi szerző *A globalizáció csapdája* című kötetét. Miféle kibívást jelent a szakszervezetnek a globalizáció?

- Már maga a cím is nagyon találó - feleli signore Sorgit -, hiszen a globalizáció jótéteménye a népek közelítése, a határok eltüntetése, ugyanakkor a szakszervezetek számára két hatalmas feladatot is szab. A határok eltűnése miatt sokkal gyorsabban kell dolgozni, másrészt jóval nagyobb lehetőségeket kell teremteni a dolgozók részvételére vállalatuk munkájának megszervezésében.

• Igen ám, de a szerzők jóslata szerint a jövő század végére már csupán a munkaképes lakosság 20 százaléka fog dolgozni, s a többiek az életszínvonal szempontjából is teljesen leszakadva élnek majd...

- Ez borzalmas helyzet volna! A szakszervezetnek minden áron arra kell törekednie, hogy egyre jobban belecsúszjon a munka és az elosztás világába, annál is inkább, mert az EU-ban ma 30 millió munkanélküli van. Azért kell cselekednünk, hogy ne csak a gazdaság globalizálódjon, hanem a munkalehetőségek is. A politikai erőknél szintén vannak ezzel kapcsolatos teendők, mert túlságosan a jövődelemre összpontosítanak, elhanyagolva a munkakörülményeket, a dolgozók érdekeit.

• Kérem, mutassa be röviden szakszervezetét és önmagát!

- Az SLP-CISL a legnagyobb olasz postásszakszervezet. E szervezet meghatározó szerepet játszott a privatizációban, melynek nálunk nem magánkézbe adást, hanem munkahelyek megtartását s lehetőleg teremtését, a konkurenciával való lépéstartást segítő technikaváltás támogatását jelenti. Itáliában 15 ezer postahivatal van. A 180 ezer postás nagyobb része a mi tagunk. A 4 éve kezdődött privatizáció elején volt némi visszaesés a taglétszámban, feltehetően azért, mert a kisebb munkahelyeken a szakszervezeti vezetők nem tudták a tagságot jól felkészíteni a változásokra. Mára a visszaesés megszűnt, sőt szakszervezetünk 50 ezer tagját tudta Rómába vinni egy, a *privatizáció melletti demonstrációra*.

• Hogyan alakul a szervezettségük és mit tesznek a javításáért?

- A postai szervezettség országosan a legmagasabb arányú, mintegy 70 százalékos, s a tagok négyötöde a miénk. Tagságunk nem veszi jó néven, ha a felső vezetők is belépnek, de a különböző szintű vezetőknek negyede így is tagunk. A tagság megtartásában a jól képzett és az emberek véleményét állandóan tudakoló tisztségviselőknek van kulcsszerepük. Tagságot a választási kampányokhoz hasonló, rendszeres akciókkal toborzunk. S nem kizárólag érdekvédelemmel szolgálunk, hanem egyébbel is, mint például biztosítási és adótanácsadás.

U.A.-U.V.I.

ELHUNYT VÁMOS LÁSZLÓ

Június 12-én, életének 73. évében elhunyt Vámos László, a Szegedi Postaigazgatóság egykori dolgozója, a szegedi Postás Művelődési Ház nyugalmazott vezetője.

Pályafutását a Szeged 1 postahivatalban 18 évesen kezdte, mint forgalmi díjnok, majd 1949-ben a Posta-igazgatóságra került. Nevéhez fűződik a Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyei támpontos gépkocsis kiterületi kézbesítési rendszer megszervezése. Szakszervezeti tevékenységében a kultúrát érezte magához közel, talán, ezért vállalkozott arra, hogy igazgatósági munkája mellett a Postás Művelődési Házat is vezesse. Az általa szervezett ismeretterjesztő és művészeti előadások, tanfolyamok népszerűek voltak. 1989-ben két évvel a postai nyugalmomba vonulása után befejezte kulturális misszióját, innen is nyugállományba került.

Halálával egy szípkázó humorú, művelt baráttal lettünk szegényebbek.

-f-

CSAPDÁBAN

● *Solymár gondjai mennyire egyediek és mennyire általánosak, mik a solymári tapasztalatok? – kérdezem Körösty Jánosnét, a BUVI tszbtitkárát.*

– Solymáron is gondok vannak – magyarázza. Többek között a kézbesítők túlterheltségével. Panasz érkezett erről a postáról is. Solymár gondjai annyira speciálisak mint általában a Pest megyei agglomerációban lévő posták gondjai. Itt sokkal több a címezetlen nyomtatvány, sokkal több a küldemény, különösen az ajánlott, több a két kg alatti kis csomag és ezáltal a kézbesítők túlterheltsége is nagy. Igazgatóságunk már több helyen készített felmérést a kézbesítőkjárásokról, de ahogy az információkból értesültünk, ez csak a kilométerek felmérése volt. Tehát egy-egy kézbesítőtársnál nem számolják mennyi a címezetlen nyomtatvány, mennyi a kis csomagok száma, az ajánlott küldeményeké, a leveleké. Ezért úgy érezzük, nem kapnak valós képet a kézbesítők terheiről.

● *Nagy csapdabehelyzet ez, mert ha a szakszervezet azért harcol, hogy a kézbesítők ne legyenek annyira túlterhelve, akkor újra szervezik a járásokat, s így kevesebbet keresnek.*

– Hát, igen. Akár bevalljuk, akár nem, még hogyha a borraalók reálértéke csökkent is az elmúlt pár év alatt, azért ez még mindig olyan kiegészítője az alacsony fizetésnek, amire számítanak a kézbesítők. Ha nem lenne az a csekély borraaló, akkor nem lenne a postának kézbesítője. Nos, Solymáron is, mint az agglomerációban a legtöbb helyen a hét legalább három-négy napján kilenc-tíz órát dolgoznak a kézbesítők. Általános gond viszont – ezt minden postáról el lehet mondani –, hogy nagyon kevés a különböző pótlékok összege: a helyettesítési pénz, vagy a különböző ösztönzők. Alacsony a szombati hírlap-kézbesítési díj is, igaz, hogy ez önként vállalt alkalmi munka, erre nincs kötelezve a kézbesítőtársa... idézőjelbe téve, mert ha máshogy

nem tudják megoldani, akkor a posta vezetője elvárja, hogy az egyesített kézbesítője vigye ki szombaton is a hírlapot és ezért nagyon kevés pénzt kapnak.

● *Milyen összegről van szó?*

– Napilaponként 3,50 Ft-ot, színes laponként 4 Ft-ot kapnak, de nagyon alacsony az előfizetők száma.

● *Milyen általános gondok vannak még?*

– Általános gond továbbra is az alacsony bér és ahogy említettem, a különböző pótlékok alacsony volta. Még nyár elején egy függelékmódosítási javaslatot adtunk át az igazgatóságnak, ami bizonyos pótlékok emelését foglalja magába. Ezt úgy adtuk át, ha az első félévi eredmények lehetővé teszik, hogy keresetfejlesztést léphet meg a Posta, akkor mi nagyon szeretnénk, a BUVI területén ezt a pótlékok emelésére fordítani. Ebbe beletartozik a szombati hírlap-kézbesítési díj, az érkezés-indítási átalány, a helyettesítési díj, a töredék-létszám kiváltására megállapított átalány, különböző ösztönzők.

● *A vezetőség mit szól ehhez a törekvéshez?*

– Valószínűleg szeptemberben lesz döntés, hogy a 16%-os keresetátlag-növekedést a posta túllépheti-e.

● *Milyen haszna van egy-egy postalátogatásnak?*

– A dolgozók nagy örömmel fogadják és el is várják, hogy a gazdasági vezetés és a szakszervezeti vezetés a területre többször is kimenjen. Ahogy tudunk, igyekszünk ennek eleget tenni, de négy megye hatszáz postája elég nagy szám ahhoz, hogy sajnos nem tudunk úgy eleget tenni ennek, mint ahogy szeretnénk és mint ahogy a dolgozók elvárják. A legnagyobb haszna ennek a kiutazásnak a közvetlen élőszóval történő információcsere. Nagy örömmel veszik a dolgozók, ha így élőszóban kapnak közvetlen információt, nem beszélve arról, hogy mi is nagyon sokat profitálunk abból, ha az érdekeltektől halljuk a különböző problémákat, gondokat.

● *Elég időt tud kint tölteni az emberek között?*

– Nem! Sokkal többet kellene.

● *És ez nem okoz lelkiismeret-furdalást?*

– De igen. Sajnos sok akadálya van, hogy többet legyenek kint a postáknál. Más munkák, feladatok is vannak, kevés az év 365 napja és nagyon nagy a terület, tehát nagyon nehéz úgy beosztani, hogy az ember mindenhol eljusson.

● *Ezeket a látogatásokat mit tapasztalt a tagok tájékozottságáról?*

– Annyira kényes kérdés ez. Nem is tudom, hogyan fogalmazzam meg, hiszen nem akarok senkit megbántani, mert nagyon érzékenyek az

emberek. Talán a mindennapi gondok megoldása mellett az embereknek nincs arra energiája, ideje, hogy az őket közvetlenül nem érintő információkat feldolgozzák, elraktározzák. Például sokan nem ismerik egy-egy bérharc folyamatát, honnan indulunk, s hová érkezünk, vagy az adószabályok miatti ésszerű változtatásokat. Sokan nem tudják, hogy van egy jól működő ügyvéd által vezetett jogsegélyszolgálatunk.

● *Milyen gondok izgatják a postásokat?*

– A bér, mert ebből nem lehet megélni a postások többségének.

● *Vannak öröközöld témák?*

– Igen. A munkaruha, egyenruha, kerékpár, táska, riasztó és most már a biztonság, hiszen egyre több postást támadnak meg. A munkaruhával kapcsolatban elismerik, hogy a posta próbál megfelelni a beérkező igényeknek, mondjuk egy alapanyag-változtatásnál, stb., de még mindig úgy érzik, nagyon rugalmatlan. Például nem tudjuk elérni azt, hogy az egyenruha-katalógusból bármit vásárolhassanak a dolgozók, természetesen a keretükön belül, s a munkakörükre előírt formaruha vásárlásán, használatán túl. Miért kell a postának minden évben pályáztatni a kerékpárbeszerzést, miért kell az egyenruha-alapanyagot, vagy készítését, varratását pályáztatni? Miért nem lehet egy megbízható partnerrel több évre szóló szerződést kötni? Ebben az évben is komoly problémát okozott és okoz még most is a kerékpár hiánya!

● *Milyen a szervezetség a TSZB-nél?*

– Azt hiszem, hogy mi még azok közé a TSZB-k közé tartozunk, ahol jónak mondható a szervezetség. 70%- körül van.

● *A dolgozók fontosnak tartják-e a szakszervezetet, az érdekvédelmet?*

– Sajnos addig nemigen tartják ezt fontosnak, amíg a saját egyéni érdekük ezt nem úgy kívánja. Egyéni érdek a bér is, bár azt hiszik, és ez lehet, hogy a mi hibánk, úgymond megadta volna a szakma azt a bért, amit végül megkaptak. Nem tudom, miért gondolják ezt!

● *Nem zavarja őket, hogy a postautasok is megkapják a béremelést?*

– De, sokakat zavar és van olyan, aki ezzel a jelszóval lép ki a szakszervezetből, mert úgy is megkapom azt a béremelést, ha nem vagyok tag. Nem kívánom senkinek sem, hogy a saját bőrén tapasztalja meg a szakszervezet hiányát! Hogyan is szól az egyik közmondásunk? Az okos más kárán tanul. Szeretném, ha postásaink még okosabbak lennének!

Rácz András–Udvarhelyi András

JELEN ÉS JÖVŐ

BOR SÁNDOR,
A BUVI IGAZGATÓJA

A BUVI területén 597 szolgáltatóhelyen vehetik igénybe ügyfeleink az alap-, valamint a bővített szolgáltatást több, mint 6000 postás lelkiismeretes munkájának köszönhetően.

Postáink megyénkénti, valamint osztályba sorolás szerinti megoszlását az alábbi táblázat tartalmazza.

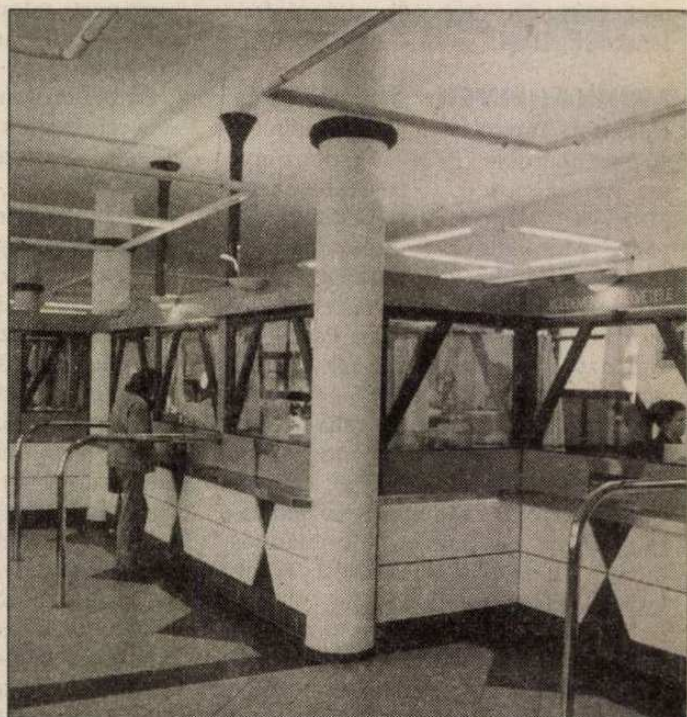
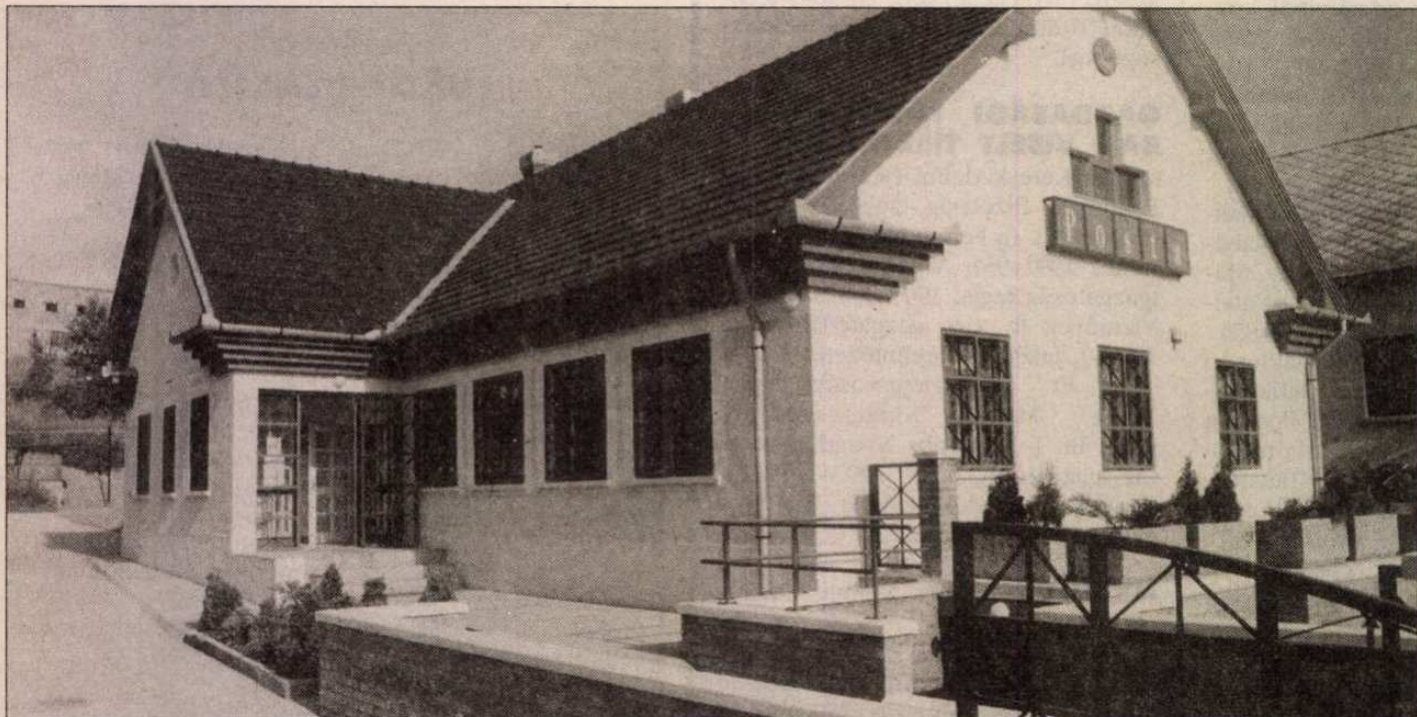
	Fejér megye	Komárom-Esztergom megye	Nógrád megye	Pest megye	Összesen
Postaügynökség	2	0	0	1	3
Postamesterség	10	7	21	5	43
Fiókposták	7	7	17	9	40
I.oszt.posták	25	18	38	21	102
II.oszt.posták	55	47	44	82	228
III.oszt.posták	26	12	4	55	97
IV.oszt.posták	6	4	3	34	47
V.oszt.posták	1	3	1	5	10
VI.oszt.posták	1	1	1	4	7
Üzem	1	0	0	0	1
Kirendeltségek	2	1	2	13	18
Postasárok	0	0	0	1	1
Összesen:	136	100	131	230	597

A BUVI sajátos helyzete többek között annak köszönhető, hogy más igazgatóságokhoz hasonlóan nem egy vagy két megye postai szolgálatát látja el, hanem földrajzilag, népességszám és gazdasági fejlettség szempontjából heterogén régiót tagoló négy megye irányítását fogja össze. A szélsőségeket érzékelteti, hogy területén található az ország egyik, a munkanélküliség által legtragikusabban sújtott városa, Salgótarján és az európai viszonylatban is nagyon intenzíven prosperáló, újabb és újabb külföldi befektetőket vonzó Székesfehérvár és környéke. A mindenütt azonos központi szabályzók mellett tehát a megyék speciális jellemzői befolyásolják az egyes szolgáltatástípusok igénybevételének gyakoriságát és a nyitvatartás idejét is.

Budapestet a szó szoros értelmében körülöleli a BUVI, egyrészt ez az oka annak, hogy a központi intézkedések hatására tendenciózusan kézbesítő igazgatóságként kezd funkcionálni.

A BUDAPEST-VIDÉKI IGAZGATÓSÁG LÉTSZÁMADATAI:

Összes dolgozó:	6325,9
ebből	
egyesített és csomagfelvevő (redukált fő)	562,2
kézbesítő	1891,6

**Az igazgatóság 1997. évi és 1998. I. félévi
küldeményforgalmi kimutatása:**

	1997. év		1998. I. félév	
	Felvétel	Kézbítés	Felvétel	Kézbítés
Közönséges levélpostai küldemény	51 833 328	85 223 260	11 921 228	20 459 925
Ajánlott küldemény	10 299 447	11 481 333	2 733 682	3 206 227
Csomag	924 707	1 742 788	228 540	421 739
1997. I. félév				
Utalványszolgálat	ezer db	M Ft	ezer db	M Ft
	566	5 782	570	6 464

FEJLESZTÉSEK, BERUHÁZÁSOK

Azt a nagyszabású beruházási tevékenységet, melyet a BUVI végez – szinte már szlogenszerű közhely, hogy az igazgatóság területén épült a legtöbb új posta – egy négy pontos célkitűzés határozza meg: a fogyasztói és az üzleti igények kielégítése, a postai hálózat zökkenőmentes és gazdaságos üzemeltetése és a postai dolgozók munkakörülményeinek javítása.

Postai hálózatunkra egyidejűleg jellemző a korszerűtlen, valamint a korszerű minősítés is, de minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy ezt a helyzetet folyamatosan a korszerűség javára fordítsuk. A rövid és középtávra szóló fejlesztési tervünkben első helyen szerepelnek a városi, valamint a főváros vonzáskörzetében található közepes és nagy posták. E koncepció részeként adtuk át az utóbbi években Pomáz 1., Törökbálint, Szigetszentmiklós 1., Tököl, Taksony és Üllő postákat.

1998-ban a korlátozottabb fejlesztési lehetőségeknek köszönhetően két új agglomerációs középposta – Biatorbágy építésén és Gyömrő felújításán dolgozunk.

A kisposták fejlesztésénél sok segítséget kapunk az önkormányzatoktól, így kezdte meg működését Verseg és Mátravölgy-bányatelep posta is.

Idén három nagy bevásárlóközpontban létesítettünk új szolgáltatóhelyeket, melyekkel hálózatunk tovább bővült: Budaörs 4. kirendeltség az Auchan üzletközpontban, valamint a CORA üzletközpont terjeszkedésével Törökbálint 3.-CORA postasarok, majd a Budakalász 2.-CORA elnevezésű kirendeltség. A postasarok elnevezés egy olyan szolgáltató egységet takar, melynek tevékenysége csak annyiban különbözik a többi postától, hogy nem végez értékpapírforgalmazási, és takarékszolgálati feladatokat.

A jövőre vonatkozóan elkészült az igazgatóság 3 éves fejlesztési terve. Ha az elképzelések zöld utat kapnak, akkor első ütemben Tóalmás, Kisbér és Ócsa települések lakói és persze postás dolgozói örülhetnek új, korszerű postáknak.

POSTAMESTERSÉGEK

1994. december 1.-jétől létesült igazgatóságunk területén az első postai vállalkozás, a Telki postaügynökség. A postaügynök elszántságának, hivatástudatának, valamint a külső körülményeknek köszönhetően forgalma folyamatosan emelkedett, így az ügynökség 1998. április 1-jére kinőtte magát postamesterré. A postamester így most már a bővített szolgáltatási kört ajánlhatja ügyfeleinek.

Fokozatosan bővítjük a postamesterségek körét, így augusztus végéig 43 postamesterség működik, melyek zöme fiókpostákból és I. osztályú posták köréből kerül ki. Az előkészítést – többek között az alapos gaz-

daságossági vizsgálatot – pályázatás követi. A tapasztalatok azt mutatják, hogy jelentős minőségjavulás észlelhető a vállalkozásba adott kispostákon, hiszen a helyismeret birtokában a postamester sokkal rugalmasabban tud alkalmazkodni a lokális piac igényeihez, mint a központilag mereven szabályozott, gazdaságilag ráfizetéses kisposta. Persze nem elhanyagolható a közvetlen érdekeltség hatása sem. A folyamatos szakmai információáramlás érdekében évente kétszer fórumot rendezünk a postamesterek és postaügynökök részére. A továbbiakban újabb – szám szerint 51 – postamesterség pályázatására kerül sor.

„TELEPOSTA-HÁZ”

Postai szinten először, 1998. július 1-jétől Igazgatóságunk területén, Szigetbecse postán létesült telepostaház. A telepostaház egy többcélú intézmény, ahol a postai szolgáltatások mellett számítástechnikai, kommunikációs, és egyéb eszközöket, valamint közösségi teret, találkozóhelyet, és szervezési, technikai szolgáltatásokat nyújt a helyi közösségeknek. A telepostaház mindenekelőtt azt a távlati célt igyekszik szolgálni, hogy a posta újra az adott település információs központjává válhasson.

**RABLÁSOK, BETÖRÉSEK, KÁRESETEK
1998. A BIZTONSÁG ÉVE**

Sajnos egyre inkább bizonyossá válik, hogy az 1997-es év kiérdemelte a postarablások éve titulust, az 1998-as esztendőben azonban csökkenni látszik a tendencia. A tavalyi évben 69 alkalommal keletkezett kár betöréssel és rablással, az idei év júliusi adatai szerint pedig – és már túl vagyunk az év felén – 19 ilyen jellegű káreseményről tudunk és a postai dolgozók károkozásának száma is jelentősen csökkent az előző évekhez képest. Ez egyrészt a lakosság nagyobb odafigyelésének, a már-már elvesztett hittársadalmi felelősségvállalás egyes megnyilvánulásainak, másrészt a biztonság terén tett erőfeszítéseinknek – a rendőrséggel, polgárőrséggel, és egy őrző-védő társasággal való együttműködés, az időzárás páncélszekrények felszerelése, a posták csendesriasztóval való ellátása – és nem utolsósorban munkatársaink fegyelmezett, a vagyonvédelmi utasításokat szem előtt tartó munkavégzésének köszönhető. *(Olvassa el „Az első ügyfél a félelem” című írásunkat is!)*

GONDOLATOK A JÖVŐRŐL...

Azt hiszem, a jövőben – és már a jelenben is – az állandóság, a „nyugdíjas állás” idejétmúlt fogalomává válik. Legalábbis a jelenlegi és a postástársadalom többségében még mindig élő szemléletmóddal. Hogy megmaradjunk az egyre kíméletlenebb és az eszközökben nem válogató piacon – és érthetjük ez alatt akár a szolgáltatásokat, az áruk vagy akár a munkaerő piacát – a változást kell mindennapjaink részévé tenni. Az igazgatóság különböző területei – az informatika, az oktatás, az ellenőrzés területi biztosai, a területi piacfelelősök, a személyzetfejlesztés és még sorolhatnám – mind azon dolgoznak, hogy követni tudjuk ezeket a változásokat, megfeleljünk a változások által támasztott követelményeknek. Amit legutoljára kívánnék, az az lenne, hogy az uniós csatlakozást követően, a kétezredik év után – akár egy szervezettel teljesen megújult postán találkozunk - ugyanezzel a „társasággal”.

Sasbegyi

AZ ELSŐ ÜGYFÉL A FÉLELEM

Tik-tak. Tik-tak. Ketyeg az óra. A félelemmel terhes csendben a kattogás elviselhetetlenül hangos. Tik-tak. Tik-tak. A három ecseri postás-asszony lélegzet-visszafojtva, tehetetlenül, rettegve, remegve, gúzsba kötve hallgatja az óra kísérteties, szabályos, kérlelhetetlen ketyegését. Azzal fenyegették meg őket az álarcos, aljas rablók, hogy figyelik őket, és ha távozásuk után mozdulni mernek, felrobbantják az időzített bombát, amelyben a beszerelt órát kihangosították.

Tik-tak. Tik-tak. A postásnők szorosan hátrakötött kezeiket meg sem tudják mozdítani, összekötött lábuk elszibbadt, sötétség borul rájuk, pedig még csak délelőtt fél tíz lehet. Szemeiket ugyanis rondabarna széles csikú ragasztószalaggal fedték el a támadók, nehogy később azonosítani tudják őket.

Tik-tak. Tik-tak. Ketyeg az óra kegyetlenül. Hihetetlen. Ez megtörténhet fényes nappal és pont ebben a békés kis faluban, Ecseren? A támadórablást kitervelten, nagyon rövid idő alatt hajtották végre, mintha gyakorolták volna. Profi munka. Profi kegyetlenség. Profi szívtelenség. A három álarcos, fekete ruhás fegyveres szinte berobant a hivatalba. A postásnők is hárman voltak, csak éppen védtelenül. Még észbe se tudtak kapni, máris lerohanták őket. A fiatalabb és az idősebb asszonyt azonnal megkötözték, közben fenyegetőztek, ne merjen senki jelezni. No hiszen, szegény nők még gondolkodni sem mertek, nem-hogy jelezni, pedig a riasztó ott volt egyikük közvetlen közelében. Az ijedség megbénította őket. A rablók jól feltérképezték a terepet, a postavezetőnőt úgy tűnik ismerhették, mert utána üvöltött egyikük: Ne szaladj! Te kellessz nekem! Nyisd ki a páncélszekrényt! Mit tehetett a megrémített asszony? Kinyitotta a trezort és odaadta a pénzt. A két rabló kirohant, a harmadik bekötötte a postavezető szemét is és összekötözté, mint társait. Búcsúzóul még visszaüvöltött: A pofátokat befogjátok! Ha mozdulni mertek, megdöglötök! Felrobbantjuk a bombát! A három áldozat aztán csak az egyre távolodó rohanás dobaját hallja, de kocsai ajtajának csapódását nem. És aztán csend. Az óra ketyeg. Tik-tak. Tik-tak.

A megkötözött halálra rémült postásnők úgy érzik, ólomlábakon jár az idő. Egyetlen ügyfél sem jön. Most nem. Kihalt a posta. Csak az az átkozott óra tiktakol, a rablók helyett most ez jelenti az örületet, a veszélyt. Vajon beváltják ígéretüket? Nehezen telik az idő. Végül a postavezetőnő, minden mindegy alapon elkezd kúszni az ajtó felé. Közben igyekszik kiszabadítani magát a kötésből. Csak meglátni tudja. Hosszú, végtelennek tűnő idő után végre kinyitja az egyik ajtót, ami az ügyféltérbe vezet, aztán lassan kinyitja a posta bejárati ajtaját és kiabálni kezd. Először gyengén, aztán egyre hangosabban. Segítség! Segítség! Hangja elnyomja az óra tiktakját. Végre a szomszédok meghallják a segélykiáltást és kiszabadítják a postásasszonyokat a kötések közül. Megtalálják az órát. Egyszerű Szokol-rádióba volt építve. Most már másként kell hallgatni a tik-takot, de ez nem megy az asszonyoknak. Most már csöndület van, mindenki megjelenik: jönnek a rendőrök, a polgárőrök. Az emberek szörnyülködnek. A postásasszonyok zokognak, reszketnek. Alig akarják elhinni, hogy élnek.

Egy hónappal a rablás után, a vénasszonyok nyarának közepén, a Budapest-vidéki Postaigazgatóság vezetői vigasztaló szót és kárpótlást visznek. Azért csak most, mert a három kollégájuk idegileg teljesen kivan, látogatni nem lehetett őket. Most is csak velünk beszélnek. A postaigazgatóság vezetői tudják, kárpótolni, meg nem történné tenni a szörnyűséget semmi pénzzel nem lehet, mégis jólesik szegény kárvallottaknak a látogatás. Arcukon zavart mosoly és könnyek. Az asszonyokban - akik egy hónap után először jöttek a munkahelyükre, a tett színhelyére - felidéződnek megint a rablás pillanatai. Könnyezve, reszketve emlékeznek életük legszörnyűbb nyolc percére. Ennyi ideig tartott a lidércnyomás. Életben maradtak, de félnek. Védtelenek. Mint a többség. Éjjel nem tudnak aludni, álmukban az első ügyfél a félelem. Nyugtatókon élnek. A lakásokban lévő órákat elvitették férjeikkel. Nem bírják hallgatni a ketyegést. Sokszor a monoton hangra ébrednek. Szerencsájuk van, most nem robbant a bomba. Tik-tak, tik-tak...

Udvarhelyi András

SZÉKESFÉHÉVÁR

TAKSONY

BUVI-TÖRTÉNET

Egy 1849-es ipari és kereskedelem-ügyi miniszteri rendelet írja elő postaigazgatóság létrehozását Buda-Pest székhellyel, a városra és a környező megyékre kiterjedő illetékességgel. 1887-ben véglegesítik az átszervezést, a cég új neve Budapesti Posta és Táviráda Igazgatóság. 1920-ban átszervezik az igazgatóságot. Létrehozzák a Budapest Székesfővárosi és a Budapesti Kerületi Posta és Táviráda igazgatóságot. Ez utóbbihoz csatolták Esztergom, Fejér, Komárom és Pest-Pilis-Solt megyéket. 1923-ban a cég neve Budapesti Kerületi Igazgatóság lesz. 1926-ban a Budapest Székesfővárosi és a Budapest Kerületi Postaigazgatóságot összevonják Nyolcadik Postaüzemi osztállyá. 1929-ben változatlan illetékességgel Budapesti Postaigazgatósággá szervezik. 1950-ben illetékességi területét korlátozzák Fejér, Komárom és Pest megyére és a budapesti távközlési, forgalmi és műszaki területre.

1952. január 5-én új minisztériumok felállításáról határoz az Elnöki Tanács és ennek értelmében külön minisztériumot kap a postaügy. Ekkor a postát területileg is átszervezték, ennek része lett a Budapest-Vidéki Postaigazgatóság, amelynek születésnapja: 1953. január 1. Ekkor került sor, ahogy a rendelet kimondja a „Budapesti Postaigazgatóságnak Fejér, Komárom és Pest megyére kiterjedő illetékességgel Budapest-Vidéki Postaigazgatósággá történő” átszervezésére. Hamarosan Nógrád megye postái is a BUVI-hoz kerülnek. A megalakuláskor 542 postaforgalmi, 11 műszaki fenntartási üzem és egy hálózatépítő üzem felügyeletét látta el. A postások elmaradt, rossz munkakörülmények között dolgoztak. A fejlesztésre nem volt elegendő pénz, így csak a legegésőbb gondokat tudták orvosolni. Az épületek

korszerűtlenek, rendkívül elhanyagoltak voltak. Számos településen nem volt postai szolgáltatás. A hivatalok 10-15 százalékánál hetenként csupán két-három alkalommal volt csak postaérkezés. A helyi szállítás lófogatú kocsikkal történt. Akkoriban a postaforgalmi szolgálat területén gépesítésről nem beszélhettünk. A felszabadulás után 15 évvel még mindig csak 319 összeadó gép üzemelt az ország postahálózatában. A távközlési szolgálat területén a 100 lakosra jutó beszélőhelyek száma 1,75 volt, a kisebb lakott településeken pedig egyáltalán nem voltak. Nem volt jobb a helyzet a BUVI területén sem, sőt rosszabb.

A BUVI az ország területének 16,83 százalékát foglalta el, a lakosság száma közel kétfélmillió volt. Egy négyzetkilométerre 122 ember jutott. Az ország átlagnépsűrűsége akkor 114 volt. A területi adottságok azóta is adottak, a BUVI területének sajátosságai sem változtak. Nagy a munkanélküliség, az országos átlagnál kisebbek a keresetek. Mindez befolyásolta a posták munkájának minőségét. A BUVI-nál már a megalakuláskor is sok gondot jelentett a hírlapszolgálat szervezetének kialakítása, a zökkenőmentes kézbesítés és árusítás megszervezése, bejárata.

A körzeti postákat 1954-ben megszüntették, mert az akkori megítélés szerint nem tudták feladataikat el látni. A hatékonyság növelése érdekében a 11 műszaki fenntartási üzem helyett, 5 távközlési üzem, a 109 vonalfelügyelői szakasz helyett pedig 33 körzetmesterséget hoztak létre. A kábelhálózat fokozatos fejlesztése pedig maga után vonta az újabb szervezeti változást. Így alakították ki a kábelfenntartómesterségeket.

Közben erőteljesen változott a tár-

sadalmi-gazdasági környezet. Újabb és újabb társadalmi igények fogalmazódtak meg. A korábbi szűk szolgáltatási kört ki kellett bővíteni, általánossá tenni és minden lakos számára biztosítani az alapvető postai szolgáltatásokat. A legkisebb településeket is bekapcsolták a kézbesítőszolgálatba. Az erőfeszítések ellenére a távbeszélőszolgálat nem tudott lépést tartani a gazdaság más területeinek fejlődésével. Egészen a nyolcvanas évekig a postánál a belső tartalékok feltárása leghatékonyabb módszerének a szocialista munkaversenyt tartották. Az igazgatóság területén évente 310-350 szocialista brigád működött. Jelentős volt az újítások száma.

Az 1968 utáni új gazdaságirányítási rendszer és az új közlekedéspolitikai koncepció, majd a Magyar Posta 1983-as önállósulása, hatósági feladatainak megszűnése 1988-ban, és végül az 1990-es rendszerváltás lényegesen átértékelte, hogy a gazdasági szereplőknek mire van szükségük. A szervezetkorszerűsítések miatt gyakran változott az egyes postaszervek elnevezése. Új szolgáltatási igények merültek fel, a régiak másféleképpen kellett, megjelentek a piaci versenytársak. Szétszervezték a postát. A távközlés, a műsorszórás, a hagyományos posta különvált, a hírlap-árusítás önálló részvénytársaságokba került. Nemrégiben privatizálták ezt a területet.

A folyamatos átszervezések – 1954, 1965, 1983, 1985, 1988, 1990, 1994, 1996 – ellenére, a következetes beruházási gyakorlat érvényesült: ma 551 posta, 46 postamesterség illetve ügynökség működik. Mintegy 6300-an dolgoznak a BUVI-nál.

Összeállította:
Dr. Sándor Mária

KIS BUVI-KRONOLÓGIA

- 1953.** január 1. A BUVI megalakulása. Ebben az évben az igazgatóság veszteséggel zárt. A szolgáltatások költségei hat százalékkal meghaladták az árbevételét. A postások többségének már akkor is megalázóan alacsony keresete volt. Ebben nem történt változás az elmúlt 45 év alatt.
- 1954.** Megszüntetik a körzeti postákat.
- 1965.** Átszervezés.
- 1966.** Élüzem címmel tüntetik ki a BUVI kollektíváját.
- 1967.** Megszűnt az igazgatóság utolsó lófogatú egysége.
- 1968.** Posta Kiváló Vállalata.
- 1970.** Kiváló Igazgatóság.
- 1973.** Javító-Szerelő Üzem létesült Budaörsön.
- 1974.** Elismerő oklevél a postaügyi minisztertől és a Postások Szakszervezetétől.
- 1978.** 25 év alatt a hivatalok forgalma megháromszorozódott.
- 1979.** Kiváló Igazgatóság.
- 1981.** Létrejött a magasépítési üzem Budaörsön.
- 1983.** Átszervezés.
- 1986.** Újra működnek a körzeti hivatalok, majd posták.
- 1987.** február 26-án kezd működni az évszázad egyik legféltresikerültebb beruházása, a Székesfehérvári Postafeldolgozó Üzem, amelyet 360 postahivatal ellátására hoztak létre. 450 millióba került. Ma a 63000 négyzetméternyi területének jelentős része kihasználatlan.
- 1989.** Ez évtől kezdve bevezetik a hűségjutalmat.
- 1990.** Sorsforduló a Magyar Posta és így a BUVI életében is. Megalakul a Matáv Rt., a Műsorszóró Rt., és a Magyar Posta Rt.
- 1990.** Megkezdődik az oktatás Budaörsön a területi oktatási központban.
- 1994.** Megalakul a BUVIHIR. A hírlapárusítás, mint postai tevékenység a postahivatalokra korlátozódik.
- 1996.** Megkezdődik a BUVI-n a kis posták vállalkozásba adása és megszűnik a manuális távbeszélő-kezelés.
- 1997.** Az egy főre jutó átlagkereset 45 186 forint. Az 1997. évi árbevétel és költség az 1977. évinek tízszerese.
- 1998.** Megalakul a Postás Magánnyugdíjpénztár.

PARTICIPÁCIÓ =

ÜZEMI TANÁCSOK RÉSZVÉTELI JOGA A VEZETÉSBEN

Ezt a – sajnos nagyon találó – rajtot az Üzemi Tanácsok Hírlevele c. folyóiratban találtam. Nem szorul sok magyarázatra a dolog. Ez a jelenünk. Erőfeszítéseink nagy része arra irányul, hogy jogos és szükséges létezésünket elfogadtassuk. Múltunk nincs, hiszen 5 évvel ezelőtt választottak először üzemi tanácsokat Magyarországon. A jövőnkben viszont bízunk. Be kell hogy lássák a munkáltatók, hogy a munkavállalókat érintő dolgokban a beleszólási, részvételi lehetőségeinket erősíteni kell ahhoz, hogy a közös vállalati célok a lehető legjobban valósuljanak meg. Nemsokára, a novemberi ÜT-választások előtt értékelnünk kell az 1995 júniusa óta végzett munkánkat. Nem lesz egy sikertörténet. Mint ÜT-elnök kijelentem, hogy ez nem a testület tagjainak a munkáján múlik. Nekik csak köszönet mondhatok és mondhat a BUVI 6000-es kollektívája azért a többletmunkáért, felelősségvállalásért, amit mindenkiért fölvállaltak.

Lukács Ildikó ÜT-elnök

BUVI-IGAZGATÓK

1978. január 27-én tartotta első jubileumi ünnepségét a BUVI. A 25. évfordulón az alapítók közül 870-en dolgoztak még a cégnél. Az igazgatóság korábbi vezetői közül Puskás Gyula 1959-ben meghalt. Nagy Béláné nyugdíjas igazgató pedig egészségi állapotára való tekintettel már nem vehetett részt az ünnepségen. Sajnos a negyvenötödik évfordulón már a BUVI három volt igazgatója sem lehet velünk, Nagy Béláné, akit csak Nagyinak hívtak, Katona István, aki 1990-től volt a BUVI igazgatója, 1992-ben halt meg. Szathmári Géza, akinek rátermettségét, szakértelmét és emberségét ma is hiányoljuk, 1996-ban költözött az égi postára. Emlékezzünk rájuk!

A KÖDDÉ VÁLT RABLÓ ESETE

LÖVÉS A POSTÁN

A dorogi 2. postahivatal dolgozói egyhamar nem felejtik el július 10-ét. Alig több, mint fél év telt el az előző rablás óta, máris „tiszteletét tette” egy újabb, vagy tán ugyanaz a csirkefogó.

A törékeny termetű hivatalvezető, **Tringer Lászlóné** így emlékszik az eseményekre:

– Délután, a zárás időszakában történt. Épp nem volt senki a hivatalban, amikor észrevétlenül bejött. Egyszer csak ott állt. A kolléganőmre szegezte a pisztolyt, majd miután rájött, hogy a pénzt én kezelem, felém fordította. Ide a pénzt ebbe bele, a fiókból gyorsan! –mondta, s lobogtatta a szatyrát.

● *Úgy hangzott, mintha idegen lett volna?*

– Valóban furcsa magyarsággal mondta, mégsem tűnt idegennak. A felszólítás után azonnal a mennyezet felé lőtt. Természetesen rögtön átadtam a fiókban lévő 153 ezer forintot, mire tüstént távozott. Az egész két perc alatt lezajlott. Szerintem nem volt idegen, jó helyismeretre vall a gyors eltűnése. A rendőrség a riasztástól számított három perc múlva ideért.

● *Gyalogosan menekült?*

– Igen, de nem menekült igazán. Nyugodtan elszállt. Kifelé tartva levette az álarcot, láttam, hogy világosbarna haja van. Ennél sokkal többet nem is tudok a személyleírásáról, mert ha átöltözik, már a ruházatáról sem ismerhető fel. Ahogy a fegyvere csövébe néztem, láttam, hogy fehér keze van. Úgy száznyolcvan centi magas, huszonöt év körüli férfi volt.

PORTRÉ

46 ÉV A POSTA SZOLGÁLATÁBAN

Borján János 1938. február 12-én született a Fejér megyei Kőszárhegy községben, munkás szülők gyermekeként. Édesapja 1946-ban hadifogolyként jött vissza családjához, mivel „nyugatos” volt, ennek következtében nem kapott állást, ezért ifj. Borján Jánosnak az általános iskolát abbahagyva (7. osztályt) munkát kellett vállalni a megélhetés reményében.

1952. augusztus 25-én került Székesfehérvár 1. sz. postahivatalához dolgozni, mint távirat-, majd egyesített kézbesítő. Rokonnál lakott Székesfehérvárott és így az összes szabadidejét a postán töltötte, figyelte a munkafolyamatokat, hogy a dolgozók adott munkakörben mit is csinálnak, hogyan segíthet a többieknek, pl. levélfeldolgozónak, rovatolónak.

Egy napon Szabó István hivatalvezető-helyettes közölte vele, hogy holnaptól rovatoló lesz, melyet a szorgalmának köszönhetett.

1954 nyarán változás állt be, mivel a kézbesítők lekerültek a vasúti 2-es postára. Székesfehérvár postai hálózata átszervezésre került ebben az időben, melyből a kézbesítők sem maradhattak ki, mivel az anyag döntő többsége vasúton érkezett Székesfehérvárra.

Közben Borján János befejezte általános iskolai tanulmányait Székesfehérvárott. A szakmai fejlődése érdekében állandóan képezte magát, hisz a kor és a változások új tények elé állították szinte nap mint nap. Az ún. előrehaladás is megkövetelte a szakmai téren a tájékozottságot, ennek tudatában el-

végezte a segédkezelői tanfolyamot, segédtiszi tanfolyamot, közgazdasági technikumot és a tisztii tanfolyamot, ezt mind a napi munka mellett levelező tagozaton.

Az iskolák és tanfolyamok elvégzésével párhuzamosan a szakmában is egyre fontosabb beosztásokba került: pl. egyesített felvevő, hírlapkarton-kezelő, rádió-TV ügyintéző, peronellenőr, kiosztó-leszámoló, kézbesítő ellenőr, helyi ellenőr és kézbesítő osztályvezető.

1954–86 között ezen beosztásokat töltötte be, amely 32 évi postai szolgálatot tölt ki.

1986 őszén költöztek át a Posta Feldolgozó Üzembe, mely az országban első volt, hiszen közel 365 postát fogott össze és szolgált ki ez az épület (ma már sajnos nem így van). Az épület 4 szintes, 125 m hosszú, 27 m széles, minden postai igényt ki tud elégíteni, az elhelyezésre azt szokták mondani: ideális, hiszen maga az alapterület és légtér ezt bizonyítja. A karácsonyi forgalmat már itt bonyolították le, a hivatalos átadás 1987 februárjában történt. A megnövekedett feladatok átszervezésekkel, új munkafolyamatok beindításával járt, így került Borján János a feldolgozó osztály csoportvezetői beosztásába, mely ismét egy viszonylag új terület volt számára 1986 karácsonya előtt. A feldolgozó osztályon egy idő elteltével osztályvezető-helyettesnek nevezte ki az üzemvezetése.

A rendszerváltást követően a vállalkozási kedv országosan megnőtt és itt Székesfehérvárott is. Büszkéek lehetünk, hisz Közép-Európa 10 legdinamikusabb fejlődő városa között tartanak számon bennünket, ezzel a postai feladatok is jelentősen megnöttek.

A megnőtt feladatok mellett a kézbesítési feladatok jelentősen emelkedtek, járásszaporításokat kellett engedélyeztetni és végrehajtani.

1991-től ismét a kézbesítő-osztály vezetésével bízták meg Borján Jánost. Ezt a beosztást a mai napig végzi szorgalmasan, türelmesen, hisz aki a kézbesítés rejtelmeibe belát, az tudja csak

● *Látom, ott a lyuk a mennyezeten...*

– Az még a decemberi rablás emléke. Akkor is nagyon hasonlóan történt a támadás, csak a mostani pisztoly nem éles fegyver volt. A két eset közötti hasonlóság, a „felszívdás” módja miatt van egy olyan érzésem, mindkét esetben ugyanaz az ember látogatott meg bennünket. Nagyon ki számíthatta az akcióját, mert távozása után mindjárt jött a járat. Nagyon kedvezőtlen helyen van a posta. A rendőrök nyolc menekülési útvonalat tártak fel, de én azt sem tartom kizártnak, hogy valamelyik közeli épületbe ment be. Az eset óta rettegve jövőnk dolgozni. Nem tudom, egy fiatal mi visz ilyesmire...Lehet valakinek olyan súlyos anyagi gondja, hogy akár fegyvert használjon? Még azt sem tudja, mennyi lesz a zsákmány! Lehet, hogy csak „brahiból” csinálja, s még jövedelmez is.

● *Érkezésünkkor a posta előtti játszótéren beszélgető szülők gyanakodva méregettek...*

– A rablás óta mindenki éberebb, különösen az idegeket figyelik meg. Ettől függetlenül, ha nyílik az ajtó, mi reszketünk. Állítólag kötöttek egy szerződést a polgárőr-séggel, miszerint erre fognak járőrözni, de még nem láttuk őket. Arról is volt szó, hogy felszerelnek egy kamerát. Sokra megyünk, ha felveszik a lövöldözöt! Az elfogásban talán segítene, de ettől még nem leszünk biztonságban. Szerencsére nem tartok sok pénzt a fiókban, így nem volt túl nagy a zsákmány. De mi lesz, ha legközelebb nem elégzik meg ennyivel?

Fodor Zsolt

igazán értékelni, hogy mi is folyik ezen a területen. Az osztályvezető elmondása szerint a sokrétűség szép ebben a munkában, hisz a lakossággal együtt lélegzik a kézbesítő, ha örömről vagy bánatról értesíti. Nem kis felelősség 45 875 címhelyre a küldeményeket eljuttatni, hisz azt a címzettek várják.

Székesfehérvárott a régi 2-es postán, valamint a PFÜ-ben számos kísérleti kezelés történt pályafutása alatt. Most az ún. csoportmodell áll az érdeklődés középpontjában, hisz a Magyar Posta Rt. Budapesti vidéki Igazgatósága területén a székesfehérvári PFÜ-ben 13 csoportban került bevezetésre. Borján János meglátása szerint ez több szempontból is jó, mert a csoport rendelkezik saját tartalékkal, a szabadságokat egymás között tudják előre programozni, és ami a leglényegesebb: a minőségi munka javasolt, a panaszok száma jóval kevesebb a hagyományos kézbesítéssel szemben.

45 év alatt számos kitüntetésben részesült. Társadalmi és kollektív munkájáért számos kitüntetést és elismerést kapott, melynek egy része a rendszerváltás előtti időszakra esik, de ezt is, mint a többi évet, büszkén vállalja.

A „hogyan érzi magát” kérdésre válaszulva elmondja: hogy 46 év hosszú idő, sok szép volt benne a fáradságos munka mellett, de akkor még fiatal volt, most 60 felett sok minden kijön az emberi szervezeten, az a közel 5 évi kerékpározás, melyet minden nap Kőszárhegy és Székesfehérvár között megtett, 12-12 km-t.

Családjára büszke, 1960. október 29-én kötött házasságot, melyből két fiú született. Fiai élethivatásnak ugyan nem a postát választották, de a nyári iskolai szünidőben többször dolgoztak itt. Három unokája segíti a kikapcsolódást a mindennapi gondok között.

Borján János életútjáról, a postán eltöltött 46 évről talán egy könyvet is lehetne írni. A portréval a jelenlegi fiatal postásnemdéknek akarok bepillantást nyújtani az elmúlt évek postai történeteibe.

Tunyogi Tibor Agárd

A Rákóczi-postás szobrát Stöckert Károly alkotta. Mai helyén, a fehérvári pályaudvar előtt 1951-ben állították fel. Tárgyalások folynak a Műemlékvédelmi Felügyelettel és a város önkormányzatával arról, hogy az ország egyetlen köztéri postásszobra méltó helyére, a PFÜ épülete elé kerüljön.

HOGY TETSZIK LENNI?

Magyarovics Mihályné egyesített felvevő (Dorog): Most éppen nem jól. Tavaly voltunk a kamaraerdei juniálison. Olyan jól éreztük magunkat, hogy az idén is szerettem volna eljutni. Azt mondták, nincs annyi hely a buszon. Ha akarták volna, lehetett volna helyem, legfeljebb az ölemben utaztak volna a gyerekek. Ritkán és nehezen jutunk el valahova. Fáj, hogy így történt.

Neve elhallgatását kérő kézbesítő (Tatabánya): Nem az a fontos, én hogy vagyok, itt mindannyiunk közérzetével baj van. Ki tudja cipelni harmincöt fokos hőségben ezt a rengeteg METRO katalógust? Ráadásul a hatvankettedik születésnapunkig! Jut eszembe, a levél-számlálásnál a prospektusokat figyelembe sem vették! A közérzetre rosszul hat azoknak a helyzete, akiknek én viszem a nyugdíjat. Tíz év múlva köztük lesznek.

Taksz Károlyné hivatalvezető (Szár): Imádom postásnak lenni, máshol nem tudnám elképzelni az életemet. 1972-ben kerültem a postához, azóta csak a gyesekek idején voltam távol. Sajnálom, hogy a fiatalok nem szívesen választják ezt a munkahelyet, biztos a pénzt keveslik. Ami igaz, az igaz, rosszul keresünk. Általában elégedett vagyok, csak szorongok, ha idegen lép be az ajtón. Rablás még nem történt, de nagyon félek tőle.

Sörös Vendelné kézbesítő (Szár): Nagyon jól érzem magam, mint postás! 1970-től csinálom ezt, csak azt nem tudom, még huszonkét évig, a nyugdíjkorhatárig bírom-e. Magasnak tartom ezt a kort ehhez a munkához. Ha a fizetésünk is több lenne, teljesen elégedett lennék.

Fodor-Filipsz

Néhány adat egy 1996-ban készült országos hangulat-, illetve közérzetfelmérésből. Az alábbi kérdésekre 1–5-ig terjedő osztályzatokat adhattak a dolgozók.

FOGLALKOZTATÁS BIZTONSÁGA

országos osztályzatok átlaga	3,04
BUVI-osztályzatok átlaga	2,91

AZ 1990-ES ÉVEK BÉRFEJLESZTÉSEI

országos	2,77
BUVI	2,75

MUNKAHELYI LÉGKÖR

országos	3,68
BUVI	3,91

SZOCIÁLIS KÖRÜLMÉNYEK

(WC, tisztálkodás, étkezés stb.)

országos	3,12
BUVI	2,98

MUNKARUHA

ellátás mértéke

országos	3,27
BUVI	3,44

minősége

országos	2,87
BUVI	3,20

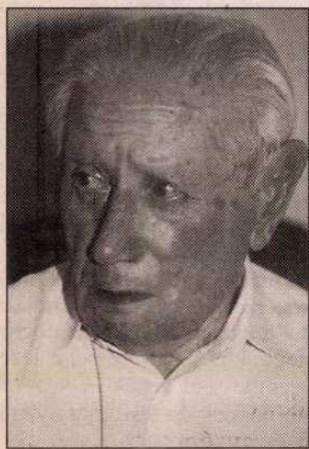
időbeli kiosztása

országos	3,05
BUVI	3,16

NEMZEDÉKEK

Oralhistorinak nevezik a történészek, amikor a múltról mesélnek az emberek. Ezeket az emlékezéseket aztán a történészek lejegyzik és felhasználják egy-egy korszak bemutatásakor. Idéznek belőlük, hivatkoznak rájuk: lám, így gondolkodtak és éltek elődeink.

Mindezt azért bocsátom előre, mert nemrégiben éppen a 45 éves BUVI évforduló ürügyén **Körösz-tős Jánosné**, a mostani tszb titkár és **Lukács Ildikó**, az üzemi tanács elnöke fehér asztal mellé invitálta az összes 1953 óta tevékenykedő tszb-titkárt. Mondta is **Mundruczó Kornél**, ritka az olyan szakszervezet, amelynek vezetői hivatali idejük lejártá után is szívesen visszajárnak kollégáikhoz. Nos, a BUVI téesszbeje ilyen. Hála Istennek – egyetlen hiányzó, **Katona István** kivételével – mindegyikük jó egészségnak örvend: a 89 éves **Szabó Pál**, a 81 éves **Sütő István**, az 59 éves **Mundruczó Kornél** és a kor nélküli nők: **Bor Sándorné** és **dr. Körösz-tős Jánosné**. Egyenként raboltam el őket az ÜT-irodába és beszélgettünk a rég- és közelmúltól, miközben ugyanerre emlékeztek a tszb-irodában mindenféle finomság és ital mellett a többiek.

SZABÓ PALI bácsi egy nyugdíjas otthonból jött, ahol 1996 óta él. Már nehezen mozog, de szelleme friss. Szívesen emlékezik arra az 1953 és 1970 közti időre, amikor fiatal volt és a Budapest vidéki területi bizottság titkára. Tevékeny részese volt az igazgatóság megalakításának...

● *Milyen volt a BUVI-nál töltött 17 év?*

– Jártam a területet, segítettem az szb-titkárok és a járási csoporttitkárok munkáját, taggyűléseken meghallgattam a postások panaszait és ahol tudtam segítettem...

● *Mostanában azt mondják, az 50-es években a szakszervezet fölösleges volt, mint a pápa nemi szerve. Teljesen ki voltak szolgáltatva a hatalomnak. Lehetett valamit tenni a postásokért?*

– Nagyon sokat. Egyszer Pest környékén egy tüdőszanatóriumban meglátogattam egy postahivatal-vezetőt, aki panaszkodott, hogy nem kapja az egészségügyi pótlékot. Amint hazaértem, intézkedtem az igazgatónál. Legnagyobb meglepetésemre három nappal később felhívott a hivatal vezetője és elmondta, hogy megkapta visszamenőlegesen az egészségügyi járandóságát. Ez volt életem legszebb kalandja.

● *Mi volt a postán a főfoglalkozása?*

– A kábelüzemnél dolgoztam először, mint kábelmunkás, majd mint szakmunkás. Amikor megalakult a szabóműhely, a vezetője lettem, mivel ez a szakmám is, nemcsak a nevem. 1942. április 1-jén léptem be és 1970-ben a szakszervezetből mentem nyugdíjba.

ÜT-ELNÖKÖK

ELŐD

Kovács László

UTÓD

Lukács Ildikó

SÜTŐ PISTA bácsi, aki 1970–79-ig volt a BUVI tszb-titkára nagy mesélő, ő szakszervezetünk Jókai Mórja. Újságíró legyen a talpán, aki őt rövid nyilatkozatra tudja bírni. Nem is próbáltam, szívesen hallgattam, nyugodtan mondhatta volna: nem mese ez, gyermek.

● *Mit tehetett az embereiért?*

– Ez attól függött, hogy a titkár milyen kapcsolatot épített ki az igazgatóval. Ez még ma is meghatározza egy szakszervezet hatékonyságát. Ellenségek ugyanis nem tudnak együttműködni. Még az apparátusban dolgoztam, és Nagyné volt az igazgató. Diktátor volt – nem lehetett neki ellentmondani. Aki engedelmeskedett neki, annak mindent megtett. Mikor Besenyei Miklós azt mondta, hogy le kell mennem a Buvihoz titkárnak, arra hivatkoztam, hogy közgazdász vagyok. Én voltam a főtitkár gazdasági tanácsadója a szakszervezetben. Mondtam, ha lemegyek a Buvihoz, ott nem tudom becsukni a gondokat az íróasztal fiókjába. Igen ám, de Nagynét helyre akarták tenni és alkalmas ember erre nem volt. Besenyei Miklós összehívta a tanácskozást. Horn Dezsőnél voltunk, aki akkor már vezérigazgató és miniszterhelyettes volt. Négyen összeültünk: Horn, Nagyné, Besenyei és én. Horn figyelmeztette Nagynét: „Ön addig lesz igazgató, amíg Sütő István támogatja.” Ez volt a szerencsém: Nagynének kisebbségi érzése volt velem szemben, mert tudta, hogy a hatalmában van, amivel persze nem éltem vissza, de erős háttérnek jó volt a Horn.

● *Tebát jól kijötték Nagynével?*

– Többnyire nem volt gond, de azért néha csínbe kellett menni. Székesfehérváron manuális telefonközpont volt akkor. Borzalmasak voltak a munkakörülmények. A nagyteremben nem volt szellőztető. Emberkínzás volt. Besenyei utasított, hogy menjek ki, mert Fehérvárott sztrájkba akarnak lépni a távbeszélő-kezelők. Összehívták a rendkívüli szakszervezeti ülést. Azt mondták: a szakszervezet se csinál semmit. Ekkor felálltam, és nagyon keményen „beszóltam” Nagynének, mert mint igazgató tíz éve nem tett semmit, hogy ne legyenek ilyen borzalmasak a munkakörülmények. Nagyné összeroppant, otthagyt. Azt hitték, hogy mentőt kell hívni, mert síró-görcsöt kapott. Így még nem mondta meg neki senki az igazat. Ráadásul együtt jöttünk haza, mert Nagyné elhozott. Azt mondta: „Sütő elvtárs. Most találkoztam veled először, de remélem, hogy utoljára. Senki nem vágta így fejemhez soha, hogy milyen tutyimutyi igazgató vagyok.” Akkor még nem sejtette, de még én sem, hogy utána én leszek a területi bizottság titkára.

KATONA ISTVÁN 1979–82-ig volt tszb-titkár, később igazgató. 1992-ben tragikus hirtelenséggel meghalt.

1949. április 5-én született Nógrád megyében, Balassagyarmaton.

Az általános iskolai és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1967. június 5-én tett érettségi vizsgát a balassagyarmati Balassi Bálint Gimnáziumban.

1967. szeptember 12-én lépett postai szolgálat-

ba Balassagyarmat postahivatalánál, ahol 1968. december 31-ig először táviratkézbeseítői, majd távbeszélő-kezelői munkát végzett.

1969. január 1-je és július 31-e között segéd-tisztgyakornok Budapesten.

1969. augusztus 1-je és 1972. szeptember 3-a között Pest megyében rendszeres helyettes.

1972. szeptember 4-e és 1974. január 31-e között végezte el a Felsőfokú Postaforgalmi Tanfolyamot nappali tagozaton. A tanfolyam befejezése után, 1974. május 9-ig a Balassagyarmat postahivatalnál mint hivatali biztos szerzett nagyhivatali gyakorlatot.

1974. május 10-én került a Budapest-vidéki Postaigazgatóságra, a belső ellenőrzési és szervezési osztályra, ahol ellenőri munkakörben dolgozott.

1975. március 1-jén áthelyezték az igazgatóság jogi és igazgatási osztályára, ahol 1977. szeptember 31-ig vizsgálóbiztosi feladatokat végzett.

1974 és 1978 között a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola postaüzemi szakának levelező tagozatán szerzett postaforgalmi üzem-mérnöki képzettséget.

1985-ben megpályázta a Budapest-vidéki Postaigazgatóság megüresedett postaforgalmi igazgatóhelyettesi munkakörét, melynek ellátására 1985. július 1-jétől megbízást kapott. E munkakört 1989. december 31-ig látta el.

A Magyar Posta átszervezésekor, 1990. január 1-jétől a Magyar Posta Vállalat Vezérigazgatóságán a postaforgalmi szakosztályvezetői munkakört töltötte be. 1991. január 1-jétől – a vezérigazgatóság szervezeti módosulásával egyidejűleg – postafőosztály-vezetői megbízást kapott.

1991. február 1-jétől nevezték ki a Budapest-vidéki Postaigazgatóság vezetőjévé.

Nős volt. Két kicsi gyermeket hagyott maga után.

Pályafutása alatt két alkalommal kapott kitüntetést: 1977-ben vezérigazgatói elismerésben, 1989-ben pedig Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült.

Kedves Pista! Engedd meg nekünk, utólag, hogy úgy szeressünk, ahogy azt életedben is megérdemelted volna. Hisszük, hogy „odafent” az égi postahivatalban is helyed van. Barátaid, munkatársaid nem felejtenek Téged. Nyugodj békében!

(Posta Magazin 1992.)

MUNDRUCZÓ KORNÉL, aki megbízott tszb-titkárként került a Postás Szakszervezet székházába, 1982–85-ig helyettesítette Katona Istvánt, aki nappali főiskolára járt. 1985-ben a Buví szakszervezeti tagsága választotta tszb-titkárnak.

Ebben a tisztségben volt 1990 májusáig. Azt mondja kicsit rezignáltan, még a fehér asztal mellett, a BUVI-nál töltött évek voltak a legemlékezetesebbek.

● *Mi volt a legfőbb elve, mint tszb-titkárnak?*

– Minél többet területen lenni, megismerni az embereket, közvetlenül beszerezni az információkat. Tapasztalatból tudtam, hogy ezt kell tenni, mert korábban a szakmánál éreztem azt, hogy egy-egy jelentés megszépül, mire az igazgatóságra elér. Attól félttem, hogy a szakszervezeti információs hálózat is hordoz ilyen veszélyeket. Ezért az itt töltött nyolc év alatt szinte valamennyi közepes és nagy postahivatalban megfordultam. Ma is abból élek, hogy akkor többet voltam területen mint az irodában.

TALÁLKOZÁSA

● *Azt mondják a rendszerváltás előtti szakszervezetről, hogy állampárti szakszervezet volt. Milyen volt akkor a szakszervezetben dolgozni?*

– A jogosítványaink egészen mások voltak. A szakszervezet működési feltételei '90 előtt lényegesen különböztek a maitól. Sokkal kedvezőbb helyzetben voltunk, és bizonyos egyetértési jogunkkal olyan szociális intézkedéseket lehetett hozni szakmai pénzből, ami a munkavállalók érdekét szolgálta, az üdülőépítéstől kezdve a lakásépítési támogatáson keresztül a segélyezésig. Én nem tapasztaltam, hogy meg lett volna kötve a Postás Szakszervezet keze. A szakszervezet testületi határozatai a pártpolitikát kevéssé érintették, legtöbbször szakmai megalapozottsággal születtek a döntések. Akkor sokkal élénkebb, közvetlenebb, emberibb, barátságosabb kapcsolatok voltak, mint amit ma tapasztalunk. Visszahúzódbbá, tartózkodóbbá váltak az emberek. Úgy érzem, sok értéket elvetnek, és sok értéktelent hangsúlyoznak... Ma már sok korrekciót hajtanak végre. Épp tegnap volt egy postásnap Miskolcon, ahol 3000 ember összejött, és örülni tudtak egymásnak. '90 és '95 között ilyen nem volt. Ennyi idő kellett, hogy rájöjjenek arra, hogy ezeket az értékeket vissza kell hozni, mert az ember élete nemcsak a szűk család, hanem a tágabb család összetartozását is jelenti.

● *Milyen értékeket érdemes még átplántálni abból a korszakból?*

– Rendszeresebbé kellene tenni a szakszervezeti testületek beszámolási kötelezettségét: legalább egy évben kétszer szükség volna erre. Először megkérdeznénk a tagoktól, mit csináljunk a következő évben, év vége felé pedig számot kellene adni arról, mit is tettünk. A rendszeres szakszervezeti életben nagyon hiányzik a bizalmi-összetartás, a csoportmunka, és meggyőződés, hogy enélkül szakszervezetről ugyan lehet beszélni, de igazi szakszervezeti munkáról nem. Vannak azért jó példák is: eltelt ötven év, és azok a titkárok, akik szolgálták a Budapest-vidéki Igazgatóság munkavállalóit, még ma is hiányt éreznek, amikor nem jönnek be a székházba. Kevés olyan terület van, ahol a titkárok ilyen szoros kapcsolatban vannak.

BOR SÁNDORNÉ két évig volt a BUVI tszbtitkára. Nem lehetett könnyű egy olyan elődtől átvenni a munkát, akit országos titkárrá választottak.

● *Milyen volt átvenni Mundruczó Kornél után egy területet?*

– Nagy megtiszteltetés volt, de nagy kihívás is egyben, ráadásul elég fiatalon kerültem ebbe a pozícióba. Akkoriban más jogosítványokkal volt felruházva a szakszervezet és egy jól működő testületet örökölttem, amelynek tagjai sok mindenben segítettek a munkámat.

● *Mióta dolgozik a postánál?*

– '74 óta vagyok postás, a soproni igazgatóságon kezdtem, és '79-'92 között Buvigos. Ebből két évet – 1990 és 1992 között – voltam tszbtitkár.

● *Mit jelentett ez a két év az életében?*

– Az eddigi postai pályafutásom alatt mindig szerettem emberek között lenni és emberekkel foglalkozni. Itt még intenzívebben lehetett a postások érdekeiért küzdeni. Nagyon szép időszak volt. Sokat jártam a területen. Ekkor indítottuk el a juniálist, ahol az emberek össze tudtak jönni, ki tudtak kapcsolódni. Kezdetől fogva sokan vettek részt ezen.

● *A rendszerváltás után az országban nagyon sokan elfordultak a szakszervezettől. Volt itt is lemorzsolódás? Milyen volt az emberek szakszervezethez való viszonya?*

– A postások ezt másképp élték meg. A nagy tagszám megmaradt, igaz, volt lemorzsolódás.

● *Mennyire tudta érvényesíteni a postások érdekeit tszbtitkárként?*

– Annak érdekében, hogy minimálisan is, de valamivel többet kapjanak a dolgozók, tudtunk tenni. Előfordult, hogy a szakszervezet javaslatát fogadta el a szakmai vezetés azzal, hogy talán igazságosabb és jobb. De a valóságtól nem lehetett elrugaszkodni. Csak ha konkrétan alátámasztott érvekkel, megalapozott követelésekkel álltunk elő, akkor lehetett eredményeket elérni.

KÖRÖSTYÖS JÁNOSNÉ, a vendéglátó, a BUVI jelenlegi tszbtitkára 1992. május 8-a óta tölti be ezt a posztot.

● *Amikor átvette a vezetést, itt a rendszerváltás miatt minden forrongott. Miért vállalta el ilyen nehéz helyzetben ezt a feladatot?*

– Már 1972 óta dolgoztam a szakszervezetben. A nagykorúsi postánál kezdtem. Ekkor választottak meg alapszervi titkárrá, majd a '75-ös kongresszuson bekerültem a központi vezetőségbe. Amíg ez működött, vagyis amíg a nagy Postás Szakszervezet élt, én benne voltam. Sütő Pista bácsi volt akkor a tszbtitkár, ismerte a munkámat. Ismerte Kátona István is, aki 1992-ben a BUVI igazgatója volt. Bizott bennem, s tudta, megválasztásom esetén, ha összetűzésre kerül sor szakma és szakszervezet között, az mindig nyílt, egyenes, tisztességes harc lesz. Nem volt idegen a szakszervezeti munka. Igaz, nem voltam függetlenített, de mint központi vezetőségi tag, és mint állandó meghívott a tszbtalálkozásokra, ismertem a középszintű szakszervezeti munkát.

● *A bértárgyaláson a 16% fölötti béremelést követelő táborába tartozott. Mit érzett, amikor a többség lezavazta?*

– Nagyon el voltam keseredve. Bár a radikálisabb vonalhoz tartozom, a megegyezés híve vagyok. Nem akarom a végsőkéig feszíteni a húrt. Amiben végül is megállapodtunk, szerintem nem volt tisztességtelen alku, és fejet is kell hajtani a többség döntése előtt. Azonban el kell ismerni, így az idén még jobban lemaradt a postások bére a versenyszférától, mint korábban.

● *A munkáltatók gyakran az erőfölénnyel élnek. Milyen helyzetben van a szakszervezet?*

– A szakszervezet egyenlő a tagsággal, aktivitásukkal, merészségükkel. A szakszervezet a tagok vállalkozása. Sok múlik azon, hogy a munkavállalók többsége hogyan gondolkodik, ki mer-e tartani véleménye mellett. A tszbtagokon és alapszervezeti titkárokon keresztül mindig információt kaptunk arról, hogy a tagság mekkora béremelést szeretne elérni. Sajnos gyakran a többség megfutamodik. Mi, mint elnökség és mint választmány nem tudunk mit tenni, ha ők nem állnak mögöttünk.

● *Hány éve dolgozik a szakszervezetben? Nem érzi úgy, hogy belefáradt?*

– Tisztségviselőként 26 éve. Kevés a sikerélmény, mert ha sikert érünk el, az természetes, és ez talán így is van jól. Ha valamit hibázunk, akkor pedig szemrehányást kapunk. Nem fáradtam bele, viszont egészséges vágy az, hogy mikor az embernek szaporodik

a családja, minél több időt szeretne velük tölteni, és besegíteni a fiataloknak.

● *Nem tapasztalta, hogy a gazdasági vezetőknek, akiknek hatalom van a kezükben, nehezebben mondják meg a véleményüket, mint Önnek?*

– Van olyan munkavállaló, aki ha nem tud bosszút állni a gazdasági vezetésen, akkor a szakszervezeten áll bosszút. Ha nem kap meg egy beutalót, kilép a szakszervezetből. Ha nem kap fizetése-melést, mert munkahelyi vezetője nem úgy ítélte meg a munkáját, akkor is a szakszervezetet hagyja ott. Nem azt veszi tehát figyelembe, hogy mi kiharcoltunk egy béremelést. Még alacsony szintű a szolidaritás Magyarországon. Sajnos a többségnek át kell élnie a szakszervezet hiányát, ennek a hátrányát, hogy úgy tudjon gondolkodni, ahogy azt szeretnénk.

● *Hogyan változott meg a szakszervezet helyzete '89 óta?*

– A kilencvenes évek elején a régi munkáltatók a régi korszakból még áthozták a hozzáállást a szakszervezethez. Azóta keményebbek lettek a vezetők is. Rájöttek arra, hogy a törvény nem arra kötelezi őket, hogy önként és dalolva adjanak át információkat, hanem csak kérésre kell ezt megadniuk. Ezt úgy érzem, nagyon kihasználják. Pedig egy jobb, őszintébb kapcsolat a szakszervezettel a szakma munkáját is könnyítené, s hatalmasat profitálhatna belőle.

Udvarhelyi András és Udvarhelyi Bálint
Fotó: Fodor Zsolt

BUVI-HÍREK

● Váltás volt a BUVI szakszervezeti jogsegélyszolgálatának élén. A tevékenységet huszonkét évben keresztül ellátó Szabóné dr. Lipcsik Veronika elköszönt. A jogsegélyszolgálatot ezentúl dr. Sándor Mária látja el.

● A BUVI labdarúgó kupáját idestova tizedszer rendezte meg szeptember 5-én, ezúttal Székesfehérvárott. Az összecsapáson tizenhat férfi és három női csapat vett részt.

● Egyhetes felkészítőt rendez szeptember 21-étől a BUVI az ÚT-választásokra összpontosítva, körülbelül negyvenöt érdekvédelmi vezetőnek. Siófokon, az igazgatóság üdülőjében lezajló rendezvényen az ÉTOSZ-nak, az Érdekvédelmi Tanácsadó Szolgálatnak a szakemberei végzik a felkészítést.

● A Székesfehérvári Városi Sportiroda kispályás labdarúgótornát rendezett Székesfehérvárott. A mérkőzésekre 12 csapat nevezett, köztük POSTÁS néven a Székesfehérvári Posta Feldolgozó Üzem kézbesítő osztályának csapata. A körmérkőzéseken a csapatunk – nagy örömünkre – az első helyen végzett. Borbás Ádám, Hajas Sándor, Keszei Sándor, Mihályi Antal, Cserni Sándor, Hajas Zoltán, Lengyel Gábor, Szeidenléder Zoltán és Zsoldos István remek játékkal érdemelte meg az oklevelet.

POSTAMUNKA

Ezt a kifejezést használták valamikor a szabók és a suszterok, ha valami nagyon sürgős, no és persze igen precíz munkát kellett végeznük. Például telefonon rendelt a gróf Festetics Taszilo inasa a gazdájának estére egy új szmokingot. Vagyis úgy dolgoztak, ahogy az akkori postásoktól megszokott volt. Rovatunkban e cím alatt szót ejtünk arról, ami a postásokkal történt vagy nem történt, amit a postások csináltak vagy nem csináltak. De mesélünk olyanról is, ami a postásokat érinti vagy csak érint. Vagyis mindenről...

A KÖZGYŰLÉS

Aki nem olvasta a négyszázhuszonhat Postabankról szóló újságcikket és nem nézte a kétezer tévéadást, amelyek mind-mind a macis bank körüli gázokról daloltak, az is sejtette, hogy baj van. Ha bekapcsolta az ember a ventilátort, az is a bank hiányairól zümmögött. Hát azért ez érint bennünket, postásokat, hisz már a bank neve is... A Mari nénik, Pista bácsik zömét meggyőzni sem lehetett arról, hogy ez a két cég nem egy és ugyan-

az, „háromezerkétszáz helyen”, mi-egymás.

Na most akkor mi lesz? Megy a főnökség, nem megy? Ez amúgy is egy össznépi játék, elzavarják, kinevezik, ez alulról nézvést olyan izgalmas. Pláne, amikor behajol az ablakon a levelét feladó Laci sógor is, és jól értesültségét fitogtatva azt kérdezi: „Gizike, igaz, hogy megszűnik a posta...?” Hát vártuk a mindent eldöntő közgyűlést. Némileg csökkentette az izgalmakat, hogy előtte egy héttel már felügyeleti biztosokat rendeltek a bankhoz, és a „menedzsmentet” (olyan jól hangzik ez, olyan előkelő!) meg megkérték, ugyan kerüljék el a József nádor teret! Az igazi változásokat akkor lehetett sejteni, amikor a közgyűlésnek helyet adó vígszínházi előcsarnokban nem volt látható egyetlen mosolygó, Kossuth-díjas színésznek álcázott köszönőember sem, amikor a bank hercege körül (mert ott sem volt) nem serteptértelt sem Héder-Beavis, sem Palik-Butthead. Amikor úgy eltűntek a régi csókosok, mint szürke számár a ködben... Az pedig már villámcsapás szerű bizonyossággal verte az utolsó kételkedők fejébe, hogy új világ jön,

amikor kiderült: a büfében csak ásványvíz van (az is csak módjával), sehol egy kis lazac, egy kis borjúfrikandó, egy kis jégbehűtött kaliforniai őszibarack, egy kis szarvaspástétom...

Egyébként a sajtó által hektikásan izgalmasnak bekonferált rendezvény körülbelül annyira volt izgató, mint egy MNDSZ-gyűlés '52-ből. Minden levajazva, csak a kistrésznvényesek szűkölnék halkan, közülük azonban az egyik legkisebb résznvényes, mondhatnám, egy parány, egy mikroszkopikusan kicsi résznvényes (kibogott szónoklatában sajnos elfelejtette megemlíteni, hogy nemrég még ő is az elnökségi asztalnál feszített, valamiféle kistrésznvényesi gitt-egylet elnökeként) biztosította az új vezetést a bizalmáról.

Sic transit gloria mundi – vagyis így buknak meg a bankelnökök.

Annyi azért elhangzott, hogy a postáknak fontosabb lesz a szerepe, és a számunkra ez a lényeg. Kellünk, munkánk lesz, és a bank is most már bankul fog viselkedni, és nem bizonyos művészek, sportolók (kőfaragók és ballet-táncosok) Róbert bácsijaként.

Sekszpír Gyula

HÍREK

• KISPOSTÁK VÁLLALKOZÁSBAN

A Magyar Posta Rt. 2000-ig országsszerte összesen ezer postahelyet kíván vállalkozásba adni. E működési modellnek a hatszáz lelkesnél kisebb településeken van létjogosultsága, ahol a részvénytársaságnak már nincs jogszabályi kötelezettsége a szolgáltatás fenntartására, viszont a lakossági érdekek miatt megszüntetni sem kívánja azt. A vonatkozó törvény alapján 1994-től kezdődően nyílt lehetőség a vállalkozási konstrukcióra, s mára már 198 kistéleplülésen került magánkézbe a posta.

• KISKUTYA A CSOMAGBAN

Életet mentett Halász Kamilla a Dózsa György út 50. szám alatti postahivatal dolgozója, amikor az egyik csomagból egy napok óta bezárt kutyakölyköt szabadított ki. Sajnos nem ez az első ilyen eset. A küldemények között találtak már kiscicát, nyulat, görényt, sőt még tücsköt is. Ha a címzettet nem találják, a csomagot visszaküldik a feladónak, mialatt négy-öt napot is utazhatnak az állatok. Ha pedig a feladó nem veszi vissza a küldeményt, az a posta csomagmegőrzőjébe kerül, ahol egy év után elárverezik. A csomagok tartalmát a hatályos jogszabályok szerint a postások nem vizsgálhatják, ezért akár bomba, kábítószert, vagy radioaktív anyag is gond nélkül szállíthatató a Magyar Postával.

• POLGÁRŐR FOGJA KÍSÉRNI A POSTÁST

Együttműködési szerződést írt alá az Országos Polgárőr Szövetség és a Magyar Posta. Ennek alapján a kistéleplüések polgárőrei a nyugdíjfizetési napokon elkísérik a postásokat. A polgárőrség vállalta, hogy éjszaka fokozottan ellenőrzi a falusi postahivatalokat. A Magyar Posta Rt. a munkáért megynként fél-félmillió forintot fizet.

• POSTÁST GÁZOLT A VILLAMOS

Kérékpáron közlekedő postást gázolt az 50-es villamos Kispesten, az Űllői út 116-os számú ház előtt. Kollégánk figyelmetlenül kanyarodott a villamos elé. Az ütközés után a jármű több mint negyven méteren keresztül tolta maga alatt a szerencsétlenül járt férfit, akit a tűzoltók csak a villamos felemelése után tudtak kiszabadítani. A kézbesítő a csodával határos módon életben maradt.

• BICIKLIVEL MENEKÜLTEK A POSTARABLÓK

Két harminc év körüli rabló félmillió forintot zsákmányolt a III. kerületi Juhász Gyula utcai postán. Miután betörték az üveget, és átugrottak a pulton, biciklire pattantak és elkezdték a Duna-part felé. A nagy sietségben egyikük hatalmasat esett, és darabokra törte szemüvegét.

Rácz András

TÉVEDTEM...

A Postás Dolgozó júniusi számában megjelent "Rövid nadrag hosszú újjú inggel" című cikkben téves információ alapult az a kérdés, miszerint "hogyan lehet az, hogy egy év alatt a 2.000,-Ft-os cipő ára megközelítőleg 6.000,-Ft-ra emelkedik?" Az árak nem fedik a valóságot, ezért ezúton kérek elnézést mindazoktól, akiket félreinformáltunk ezáltal.

A cikk többi részére az alábbi kiegészítést tesztem, miután az Anyag- és Értékcikkhivataltól levélben megkeresett Pápai Béla igazgató úr, valamint telefonon Aranyosiné, akivel próbáltuk tisztázni az írásban felvetett problémákat.

"A hosszú újjú ing párosul bermudával" – egy jelképes összeállítás, mellyel arra akartam utalni, hogy nincs rövid újjú ingre vásárlási lehetőség. Úgy tűnik számomra, hogy az írásnak ez a része az Anyag- és Értékcikkhivatal részére sértőnek tűnt, de nem annak szántam.

Természetesen, tudomásul vesszük, hogy az ÁFA beépül az árba, de ha a

dolgozók nem tudnak róla, csak a nagy áremelést látják. Ha ez a tény a '98. évi árjegyzék tájékoztató rovatában fel lett volna tüntetve, akkor elejét vettük volna a félreértésnek.

Tudjuk, hogy a keretösszeg megnőtt és így dolgozóinkat nem éri hátrány. Azonban továbbra is az én és az általam képviselt dolgozók véleménye, hogy magasak az árak. Különösen azért, mert a Posta óriási mennyiségben rendel inget, pólót, cipőt. A dolgozóink megszerették a ruházatot, a minőséget is alapvetően jónak találják.

Amennyiben van rá lehetőség, örömmel vennénk, ha le tudnák vezetni pl. egy ing árát az anyagtól a késztermékig. Biztosan sokakat érdekelne, elkerülhetnénk az esetleges félreértéseket és megérne egy újságcikket is.

Budapest, 1998. augusztus 15.

Benkő Viktor SZB titkár

MUNKAVÉDELMI FELÜGYELŐK MEGVÁLASZTÁSA

Különböző okokból lassan öt éve húzódik a munkavédelmi képviselők megválasztása – tudtuk meg Konrád Ervin kollektív tárgyalási szakértőtől. A törvény 1993. decemberében tett javaslatot arra, hogy ahol 50 főnél több embert foglalkoztatnak, munkavédelmi képviselőket válasszanak. Ötéves mulasztást pótolta a szakszervezet, a szakma és az üzemi tanácsok, amikor július elején üggyben tárgyalóasztalhoz ültek. Sok olyan kishivatal van, ahol kevesen dolgoznak, ezért itt a munkavédelmi képviselőt összevont formában kell megválasztani. A júliusi tárgyalások után novemberben, az üzemi tanácsi választásokkal egyidőben várható a munkavédelmi felügyelők megválasztása.

R. A.

HORDALÉK

ÉN VAGYOK HÜLYE

- mondta egy Győr környéki postás -, miért hallgatom a híreket! Mondják, megint égetik a gabonát Baktányán, mert kiszámolták, 45 ezer forintot veszítenek minden hektáron. Inkább mind elvesztik? A nagyszüleim parasztok voltak, sohasem pusztították volna el a munkájuk eredményét, főleg a kenyérünket! Én is kiszámíthatnám, hogy minden Metro katalóguson és minden megmászott emeleten mennyi a veszteségem, csak össze kell vetnem a lakásrezsimit és a gyerek tanévközdését a fizetéssel. Most én is torlaszolgalmat el a határhoz vezető utat a táskámmal? Vagy hívjam ki a televíziósokat, s égessem el a címezetlen nyomtatványokat? Ebben az országban mindenkinek veszteségei vannak, s ahogy nézem lesznek is...

PROLINTERN

Életem párja időnként azzal vádol, szelektív memóriám van, vagyis arra emlékszem, amire akarok. Bár így lenne! Most éppen - ha akartam, ha nem - a proletár internacionalizmus jutott eszembe. Egy alkalommal, egy szabad pártnapon, ahonnan a pártönkivüliek sem maradhattak távol, megkérdezte a titkár: *eer-sak*, kinek nem világos a *pólitikai* helyzet? Fia! és tapasztalatlan voltam, gyanútlanul feltettem az engem foglalkoztató kérdést: Mondja Kormos elvtárs! Miért akarja, hogy ötszázért vegyek bélyeget a chileieknek, mit keres itt ez a rengeteg algériai a szomszéd középiskolában, pedig egy kukkot nem tudnak magyarul? Miért kapott lakást a vállalatától két nap alatt az a vietnami, aki nem is itt dolgozik, a Jenei szaki meg a 16 négyzetméteres albérletében szorong a két gyerekével? Ejnye, *Fodeetas*, mi nem szerezük az ilyen destruktív megnyilvánulásokat, de válaszolok! Bélyeget venni kell, mert ott kell lennünk mindenütt! A lakást azért adtuk, mert a fontossági sorrendet be kell tartani. Ez a *prolinternicizmus*!

Miért jutott ez eszembe? Kitör a polgárháború a Balhé-szigeten, az összes balhé itt kér menedékkjogot. Forradalom Poopack-földön, minden pupák az úpești piacon árulja az igazi pupák Nike-t. Nem kérdezek semmit, Kormos elvtárs már akkor megmondta... Fontos, hogy a postás időben kivigye nekik a segélyt.

ITT AZ IDŐ...

...válasszatok! - írta Petőfi, s már megint igaza van! Gyorsan eltelt a négy év, megválasztottuk parlamenti képviselőinket, összesen újra mehetünk az urnákhoz, hogy hatalomra segítsünk néhány érdemtelen. Kíváncsiságból elkísértem egy aktivistát kopogtatógyűjtő körútn. A tapasztaltak megleptek. Iszonyatos anyagi helyzetben élő idős házaspár összetépte a cédulákat, mert nem hajlandók a jól jövedelmező képviselőséghez juttatni senkit. Fia! a férfi "le van ...va az egész" alapon nem adja senkinek az ajánlását. Munkahelyéről fegyelmi úton eltanácsolt nő megsértődött a szakszervezeti vezetőjére, mert nem tudta megvédeni, ezért senkit nem ajánl...

Volt még néhány ilyen, de egyben mindegyikük egyetértett: "A mindenkori hatalomban a mindenkori mocskok vannak, akik nem törődnek a választókkal, csak a saját zsebüket tömők, ráadásul nem intézték el Béla bácsi idő előtti nyugdíjazását, de még a 250 ezer forintos TÁVHO hátralékot sem töröltette egyik képviselő sem. Amíg ez nem változik, nincs kopogtató, de választani sem megy!"

Nagyszerű dolog ez az elvhűség, de milyen erkölcsi alapja van bárkinek egyáltalán véleményét mondani, ha legalább egy X-szel nem próbál változtatni a helyzeten? Ki oldja meg a gondjainkat, ha meg sem próbálunk megbízni valakiben? Itt az idő, ajánljon mindenki valakit a lelkiismerete szerint, s ugyanígy válasszon is!

AZ ARANYMŰVESEK ORSZÁGA

Túl egy ígéretes hadjáraton, a választásokon, s innen az új hi-tegetéseken, az önkormányzati voksolásokon furcsa érzésem támadt. Egyre több **aranyoszajú** szakosodik arra, hogy bölcs, megfontolt arccal vagy fiatalos lendülettel győzzön meg, ők a jövő letéteményesei, rajtuk-rajtam múlik egy új **aranykor** beköszöntése.

Hát beköszöntött már! A közbiztonság **aranyat ér**. Erről tudnának mesélni a postások, akikre fegyvert fogott a rabló s annyi pénztől fosztotta meg a hivatalt, amennyiből már **aranyhuzalal** kötheték volna össze őket a rendőrségi riasztóval. Ahány új belügyes jött, némelyik többször is lapátra tett néhány **aranycsillagost**, de nem vetett volna pár **aranyat** a testület és a közbiztonság szénájának rendbetételére. Aztán egy **aranykezü** mester durrantott egy akkorát az **Aranykéz** utcában, hogy még a kansasi helyi televíziók is erről beszéltek hetekig. Az **aranycsillagosok** elküldtek néhány járőrt, akik csillagjának nem sok köze van az **aranyhoz**, hátha együtt jobban elbírák a botot, amivel erőteljes ütések mérhetnek a robbantó nyomára.

Ha már az **aranyalán** tartunk, mit szólnak, hogy **aranyalábú** fiaink profi labdarugók lesznek? Az ötlet **aranyat ér**, mert minden viszonyítás dolga. Azok a fiúk, akik a Lajtán túl egy falusi csapatban sem lehetnének **aranycipősök**, most **aranyra válthatják** tehetségtelenségüket. Valószínű, akik az egészet kitalálták, rendkívül kényelmetlenül ülnek a fenekük alatt egyre magasodó **aranyhegyen**.

Az **aranyról** jut eszembe: egy **aranyos** tizenéves kisfiú valahol Romániában elhatározta, hogy megkeresi Magyarországon nyolc éve nem látott édesanyját. Talpalt vagy hétszáz kilométert, s a felmenő mégcsak nem is köszönt neki! Ennek a nőtsténynek - mert ez nem anya -, **aranyból** volt a **szíve**. Az **aranyborjú** imádása közben **vált arannyá**, ezért nem érezhetett semmilyen melegséget a fia látán.

Aranyat ér minden információ és ugyanannyit a cáfolata is. Emlékeznék még a Postabank pánikra? Aki fülest kapott beállt a sorba pénzcsekkéért, de kitűnő bankszakemberek **aranyra váltották** a hírek cáfolatát. Rémhír az egész, a bank súlya ma is akkora, mint a székházé **aranyban**. Aztán a tízéves bankot tíz éve igazgató "herceget" leváltották az egész vezérkarral együtt, ahe-lyett, hogy **aranymedál** tűztek volna a mellére, amiért **bea-nyozta** az intézet hírnevét. Most úgy tudjuk, rossz döntések sorozatát hozta. Most az foglalkoztat, hogy a leváltott vezetők kapnak-e egy **zacskó aranyat** végkielégítésül, vagy azt kapják, amit egy kézbesítő, ha elveszti a rábízott nyugdíjakat. Vagyis, egy iszonyatosat rúgnak az **aranyerébe**.

Emlékeznék még mi különbözti meg a jó kereskedőt a rossztól? Az előbbi a penetráns emberi emésztési végtermékből is tud **aranyat csinálni**, az utóbbi kezében az **arany** is sz...á válik. Mi most melyiket csináljuk?

Fodor Zs. Barnabás

Fecske Laci a postarablást követő napokban nem találta a helyét. Úgy lézengett a kisváros utcáin, mint muslinca a mustoskád fölött: érezte, hogy valamiképpen megbomlott a világi dolgokhoz való viszonya, és ezért csak saját magát okolhatja. Miért volt mégis olyan örjítően jó az Évával töltött órák emléke? Hiszen ha végzett a szolgálattal, és szobájában a fejére húzta a takarót, rögtön az asszony jelent meg lehuny szemhéja mögött. A kezében érezte kemény mellét, ajkán ismét felizzott a számolatlan csókok mámorító íze, és egész testét megremegette a húsába maró vágy kiéhezett ördöge...

A balatonparti település ezekben az augusztusi napokban egyáltalán nem emlékeztetett az annyira szeretett kisváros időn túli derűjére. Az üzletek előtt tömegek nyalták a fagyaltot, rágták a főtt kukoricát, az autóktól szinte megbénult a közlekedés, és hangos zsvíaj lebegett a máskor oly csendes utcácskák fölött. Laci nehezen viselte ezt a tömeget. Az állami nevelőintézetre emlékeztette őt, ahol soha, senki nem lehetett egyedül. Márpedig az embernek néha magányra van szüksége, hogy feldolgozhassa magában az élet dolgait, hogy a helyére tegye mindazt, amin átmennie megadatik. Ha sohasem lehetünk egyedül, annak a lélek adja meg az árát.

Pár nappal szent István király ünnepé után Laci elgondolkodva toltá zöldre kerpárját a hazafelé vezető úton. Megfordult a fejében, hogy szokásához híven lemegy egy kicsit a vízpartra nézelődni, de a tó felől érkező láрма elkedvetlenítette. Már a parókianál járt, amikor valaki ráköszönt.

- Adjon Isten!
- Ferenc atya! De régen láttam!
- Gyere be egy kicsit, ha ráérsz. - invitálta kellemes baritonján a középkorú, de már erősen öszülő pap a fiatal postást. - Ebben a melegben biztosan jól esik majd egy hideg fröccs. Hanem mielőtt letelepednének, segíthetnél egy kicsit. Föl kellene tenni a hosszú létrát a galambdúchoz, mert belülről nem tudom rendesen kitarítani, egyedül meg nem bírok a létrával.

Laci nem kérte magát. Betolta a kerékpárt a parókia kapuján, aztán Ferenc atyával előhozták a fészer mögül a létrát, és feltámasztották a tetőből előnyúló galambdúchoz.

JÓ, HA TUDJA HOGY...

••• az Európai Tanács kezdeményezésére a tagországok részvételével 1991 óta minden év szeptemberében megrendezik az "Európai Örökség Napok – Nyitott Kapuk" című programot, amely rendezvénysorozatba való bekapcsolódás Európa többi országa számára is nyitott lehetőség. Magyarország 1992-ben csatlakozott e rendezvénysorozathoz. Ez évben szeptember 26–27-én valamennyi általános múzeum (legyenek állami, egyházi, alapítványi vagy magán fenntartásúak), emlékhelyek és műemlékek ingyenesen látogathatók. Ezen a két napon olyan épületek is megnyitják kapuikat a látogatók előtt, amelyekbe más alkalommal nemigen lehet bejutni.

••• a Batthyány-Strattmann László Idősek Akadémiája minden hónap egyik szerdáján a SOTE NET Dísztermében (1098 Budapest, Nagyvárad tér 4.) délelőtti 10 óraor előadást tart az időszak részére. 1998. évi előadások a következők.
szeptember 16. Mozgás, teremtő aktivitás, testi-lelki edzés és a sport jelentősége az idősödsében.
október 14. Szervezetünk kiválasztó rendszereinek változása az idősödséssel.
november 18. Gondoskodás, gondozás, ápolás és szociális biztonság kérdései az idősödsés során.
december 16. Lehetőségek a hosszabb és egészségesebb idős-korra.

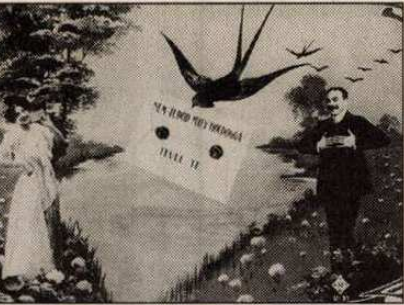
••• 1998. július 1-től megváltoztak a Postahivatalokban elő-re megvásárolható 1998. évi osztrák autópálya matricák árai:

Motorkerékpár, éves matrica ára:	3.750,-Ft.
2 havi " : 1.400,-Ft	
Személygépkocsi, éves matrica ára:	9.500,-Ft
2 havi " : 2.600,-Ft	
heti " : 1.250,-Ft	

••• 1998. július 1-től az AKA Rt. az M5-ös autópálya igénybevételére jogosító négyszeri utazásra (két alkalommal oda-vissza) érvényes, Postahivatalokban előre megvásárolható kártyák eladási árait megemelte.

1. piros: Budapest-Ócsa	ára: 850,-Ft
2. piros: Budapest-Újhartyán	ára: 1.850,-Ft
3. fekete: Budapest-Kecskemét	ára: 3.940,-Ft
4. zöld: Újhartyán-Kecskemét	ára: 2.070,-Ft
5. narancs: Örkény-Kecskemét	ára: 1.310,-Ft
6. barna: Kiskunfélegyháza-Kecskemét	ára: 1.640,-Ft

••• Budapest külvárosában, Rákoskeresztúron festői környezetben van a Fővárosi Önkormányzat "Idősek Otthona" (1173 Budapest, Pesti út 117. Telefon: 257-1219). A 2-3 és 4 ágyas szobákban 544 idős ember részére biztosítanak kényelmes életet. A folyamatos egészségügyi ellátásról belgyógyász orvosok, fogorvosok és szükség esetén szakorvosok gondoskodnak. Az "Idősek Otthonában" jelenleg is 14 idős postás nyugdíjas lakik, akik Majoros István vezetésével önálló postás szakszervezeti bizottságban működnek.

POSTÁSSZÍV • 5. RÉSZ

- A többi már megy egyedül is - nevetett a pap. - Ülünk be ide a gangra, a hűvösbe, és én máris hozom a bort.

A gang kert felőli oldalát szőlő futotta be. A haragoszöld, rézgálictól pettyezett levelek között duzzadt fürtök érlelődtek. Olykor elzummögött a szőlőleveleket átvilágító napfény zöldjében egy-egy méhecske, a kertből virágillat áradt, szinte kézzel tapintható volt a paplak nyugalma. Laci nagyot sóhajtva dőlt hátra a fonnott nádszéken.

- Mi ez a sóhaj? - érdeklődött Ferenc atya, aki egy kancsó bort, és egy harmatos szódásüveget tett a kerek asztal közepére. Még mielőtt a fiú válaszolhatott volna, az atya ismét eltűnt a parókia ajtaja mögött, és kisvártatva két metszett üvegpohárral került elő ismét.

- Nagyon gonderheltnek látszol, Laci fiam. Csak nem a szakszervezettel van valami gond?

Laci elnevette magát.
- Tudja atyám, hogy én még nem léptem be a postás szakszervezetbe.
- Hogyne tudnám! Hiszen állandó sakkpartnerem, Balog Imre mindenről tájékoztat ami a postán történik. Tőle tudom azt is, hogy nem bírod rászánni magad a belépésre. De tudod mit? Az ilyesmit nem is szabad erőltetni. Mindennek eljön a maga ideje: a szakszervezetbe való belépésnek is. De ha nem ez foglalkoztat, akkor nincs más lehetőség, alighanem a szív dolgai keserítenek.

- Atyám, maga a vesémbé lát... - mondta Laci, és a szájához emelte a poharat.

A bor kissé fanyar volt, de a fiú a pap tekintetéből látta, hogy vendéglátójának nem közömbös az ital fogadtatása.

- Kitűnő ez a bor! - mondta, és a pap elmosolyodott.

- Évek óta próbálom lekörözni a badacsonyiakat ezzel a borral. Talán majd az idén sikerül.

- Mondja, atyám - kezdett bele Laci a szívét nyomó gondolatba. - Isten valóban mindent lát?

- Az Isten bennünk van - mondta Ferenc atya. Semmit sem tehetünk vagy gondolhatunk úgy, hogy az rejtve maradjon előtte. Ismeri a töprengéseinket, a vívódásainkat. Tudja, hogy nekünk magunknak is mennyire fáj, ha olykor vétkezünk. Istené az a hang, amit akkor is hallunk legbelül, ha az agyunkat elborítja az indulat, vagy a mámor. Vele folytatunk párbeszédet, amikor valami miatt gyötörődve, elhagyatottan járjuk az utunkat. Soha, egyetlen pillanatra sem feledkezik meg rólunk, és úgy tekint ránk, mint egy jóságos atya, akire minden körülmények között számíthatunk. Mi nyomja a lelkedet, fiam?

Laci sokáig nem válaszolt. Évára gondolt, szeretkezésükre az éjszakai Balaton üvegpaplana alatt, ismét hallotta a nő remegő hangját, érezte testének mámorító illatát. Ha Isten mindenütt jelen van, és tud minden tettünkről és gondolatunkról, akkor vajon mit szól ehhez a kalandhoz - tette fel magának a kérdést. De valamiképpen rögtön tudta rá a választ is.

- Ne edd magad, Laci! - mondta Ferenc atya, és a fiú vállára tette a kezét. - Mire az ember megtalálja a helyes utat, általában közelebb jár a temetőhöz, mint a lakodalomhoz. Minden olyan lépésért, ami jó irányba visz, alaposan meg kell szenvednünk. Csak a bűn útja könnyen járható. Az Úr azonban jól tudja ezt.

Szinte a pap szavaira válaszul hirtelen megdörmögött az ég. Laci elköszönt Ferenc atyától, és az élenkül szélben erősen rálépett a kerékpár pedáljára, hogy még vihar előtt hazaejrien. Már potyogni kezdtek a kövér esőcseppek, amikor befordult a kis házhoz vezető utcába, és amikor a ház felé nézett, csaknem leesett a bicikliről. A kapu előtt ott állt Évák Mercédesze.

(Folytatjuk)

Tavasz Líviusz

Hallgassunk zenét!

ERŐVÉ TETTE A SÓHAJTÁST

- és sóhajrássá az erőt. Ezt a költői sort Fryderyk Chopinról írta Falu Tamás. Pontos a jellemzés. Chopin úgy erőteljes mindig, hogy közben egy pillanatra sem válik robusztussá. Törékenyen erős. És a halk fájdalma, amelyek dallamokká sűrűsödtek a lelkében, sohasem riadt elesettségről áruklodnak. Inkább a reménytelenség férfias beismerésével nyűgöznék le.

Chopin a francia szalonok egyik kedvence volt, noha ő maga nem nagyon kedvelte a szalonokat. Élettársa, George Sand, a neves írónő azonban meglehetősen monden életre kényszerítette. Chopin lengyel volt, de látszólag teljesen elfranciásodott. Nem véletlenül: apja lotaringiai parasztcsaládból származott és lengyel földbirtokosok szolgálatában állt sokáig. Környezetükben ébredt fel érdeklődése a lengyel nép sorsa iránt, olyannyira, hogy 1787-ben Varsóba utazott s – részt vállalván a függetlenségi harcból – belépett a nemzeti gárdába. A bukás után sem hagyta el Lengyelországot, egy Zelazowa Wola nevű faluba telepedt le. Itt született – második gyerekként a fia, Fryderyk, 1810-ben.

Ifjúvá serdülve sokat utazott, főleg osztrák, német, cseh és orosz földön, mindenütt nagy sikereket aratván. Mégis, amikor 1831 szeptemberében a francia fővárosba érkezett, szinte ismeretlen kezdőként kezelték s jó ideig eltartott, amíg Párizs leg-
alább megbíccentette előtte az elismerés zászlaját.

Itt kezdett Chopin elfranciásodni, azazhogy visszafranciasodni őseihez. Itt lett Fryderyk-ből Frédéric.

A gyermekkor azonban nagyon meghatározó mindig. Nem mindegy, hogy legfogékonyabb éveinkben milyen hatások érnek bennünket. Chopint Zelazowa Wolában és Varsóban érte annyi „fertőzés”, amennyi kitartott a lelke mélyén élete végéig. Nemcsak keringőket és rondókat, noktürnöket és szonátákat komponált Párizsban, de a mazurkák és polonézek „termelését” sem hagyta abba, sőt, e nemben ott alkotta a legkiválóbbakat.

Chopin zenéjét hallgatva mindig vidéki kúriák nyugalmas homályú ebédlőszobái jelennek meg lelki szemeim előtt, amelyekben krinolinós úrilányok futtatják fehér kezecskéiket az elefántcsont billentyűkön. Kellemes ez a vízió, csak éppen nem igaz. Chopin műveinek csak a hangulata idézi a vidéki enteriőrök alkonyati elégikusságát, eszmei töltésük mindig tülemeli őket a szórakoztató szalonzene kategóriáján, arról nem is beszélve, hogy előadásuk komoly hangszertudást igényelt mindig is, olyan fokút, amilyennel a vidéki úri kisasszonyok nem nagyon rendelkeztek. Így aztán Chopint komoly pianistáknak kellett mindig „kézbe venniük”, hogy a megszólaltatásban hiba ne legyen.

A zongorán ugyanis a leütött hang végleges. Nem lehet meg nem történné tenni. Hogy erősen vagy halkán, melegen vagy keményen szólal-e meg – ez teljes mértékben a hang leütőjétől függ. A leütés után viszont nincs visszaút. A hang utólag már nem árnyalható, dinamikája sem korrigálható. A pedál megkésített lenyomása vagy eleresztése is csak köpönyeg az eső után.

Szerencsére nálunk is akadnak néhányan, akik vállalják a leütött hang véglegességének a veszélyét. Kocsis, Ránki – vagy éppen szeggyel Jandó Jenő.

Amikor ők interpretálják Chopint, ne csavarjuk el a rádió gombját. És csoda fog történni velünk.

Baranyi Ferenc

EGY NAGY SZATYOR LEVÉL

Balázs Ferenc zeneszerző-organaművészt szükségtelen lenne bemutatni olvasóinknak. A legendás Korál együttes vezetője, filmzenék és zenés színdarabok komponistája, Bach és Liszt műveinek szintetizátoros megszólaltatója az elmúlt évtizedekben rengeteg munkát adott a postásoknak.

- Fecő, meg tudnád mondani hogy körülbelül mennyi levelet kaptál a pályafutásod során?

- Fogalmam sincs, de az biztos, hogy néhány bőrdönt megtöltenének a nekem címzett küldemények. A legtöbb az 1976-ban alakult Korál együttes első lemezének megjelenését követő években, 1980 után érkezett. Akkoriban a XIII. kerületben laktam, a Fürst László utca 38/b. szám alatt, ahol több mint tíz évig éltem. A postások jól ismeretek, így előfordult, hogy olyan levelek is megtaláltak, amelyekre csak annyit írt a feladó: Balázs Fecő, XIII. kerület. Egy-egy hangversenykörút után napokig tömött táskával érkezett a postás a Kis korsz sörözővel átellenben lévő lakásomhoz, én pedig igyekeztem lelkiismeretesen válaszolni a rajongóimnak.

- Minden levélre személyesen válaszoltál?

- Nem egészen... A legtöbb rajongó mindössze egy dedikált fényképet kért. A fényképeket természetesen én dedikáltam, de az összes többi teendőt már a segítőim végezték.

- Gondolom, fiatal leányok voltak az asszisztenseid.

- A fiatal lányoknak nagy a munkabírásuk. Így aztán bizony az is előfordult, hogy valamely tinédzser kívánságát egy másik kislány teljesítette. De akadtak olyan levelek is természetesen, amelyekét nem lehetett megválaszolni egy fotográfiával. Ezeket én magam válaszoltam meg. Sohasem bocsátottam volna meg magamnak, hogy csalódást okozzak valakinek, akinek tetszik a zeném, és valamiért fontosnak tartja hogy levelet írjon nekem.

- A gyakori találkozások során bizonyára alkalmad nyílt személyes ismeretséget kötni a levélhordókkal is.

- Olykor cserélődtek a postások, de valóban: a körzetünk valamennyi kézbesítőjével sikerült összeismerkednem. Volt köztük néhány nagyon csinos hölgy is. Lehet, hogy tévedek, de manapság mintha a postások között alig akadna nő. Előfordult, hogy egy fél órát is elbeszélgettünk a levélhordóval, és az ünnepek alkalmával olykor egy-egy pohár italt is elfogyasztottunk együtt. Az a kép él bennem a postásokról, hogy valamennyien jó emberek.

- Ennek bizonyára örülni fognak a Postás Dolgozó olvasói...

- Sőt, tovább megyek: még jó muzsikusok is akadnak közöttük. A Korál együttes eredeti felállásakor még Scholler Zsolt pengette a basszusgitárt, aki életének egy szakaszában postásként dolgozott. Talán nem túlzás tehát azt állítanom, hogy a Korál története elválaszthatatlan a Magyar Postától. De miért csodálkoznánk ezen? Hiszen a világon minden összefügg egymással, senki sem külön sziget...

- Megőrizted a hozzád címzett sorokat?

- Nem mindet. De van egy szatyorravalló levél, amit gondosan őrzök. Olykor előveszek a paksamétából egyet-egyet, és ahogy újra elolvasom, mintha időutazáson vennék részt. Újra ott állok Sítkén, a kezdeményezésemre helyreállított kápolna oldalában emelt színpadon, vagy lehuny szempillám mögött ismét megelevenedik a Nyolc évszak című televíziós filmsorozat indító képsora... halom a közreműködésemmel színre vitt zenés játék bemutatását követő tapsot. Ragaszkodom ahhoz a szatyor levélhez, mert életem fontos állomásaira emlékeztetnek. Köszönet a postásoknak, hogy egyet sem veszítettek el közülük.

- Még mielőtt úgy tünbethe, hogy teljes erődből a múlt felé fordulsz, mondj néhány szót a terveidről is.

- Nincs szó arról, hogy a múlt felé fordulnék. Az elmúlt év őszén, a Kisstadionban megrendezett nagysikerű Korál-koncerttel zenésztársaimmal újra életre keltettük a múltat, hogy megmutassuk: ami volt, ma sem vesztett az érvényességéből. Most már azonban hónapok óta az új önálló szerzői lemezen dolgozok, ami a tervek szerint ez év szeptemberében jelenik majd meg, a pályámat bemutató könyvvel együtt. Nyolc vadenatúj kompozíció várja, hogy barátom és szerzőtársam Horváth Attila megírja a hozzájuk tartozó szövegeket. A lemezen két korábbi szerzeményem is helyet kap majd, új hangszerezésben. Remélem, sikerül ismét munkába lendítenem a postásokat.

Fábián L. Gyula
 Fotó: Németh Szabolcs

Rákóczi Margit

BÉLYEGSAROK • CSILLEBÉRC

Jólesőn kanyarogtam felfelé a keskeny erdei úton. Az éjszakai portás éppen falatozott, késsel a kezében mutatott a tábor belseje felé, hogy hajtsak be nyugodtan. Áthatolhatatlan volt a sötétség, a közvilágítás lekapszva. Néhány tétova kör után a recepció pislákoló fényénél fékeztem. A gyerekek kiszálltak, és félősen indultak a pavilonjukhoz. A hegyről legurulva majdnem elgázoltam egy útszéli, üresen álló talicskát. 1998.

● 50 ÉVES A CSILLEBÉRCI ÚTTÖRŐTÁBOR. A 24 forint értékbenyomású alkalmi levelezőlapot Varga Pál grafikusművész tervezte, tízezer példányban az Állami Nyomda Rt.-ben készült. A bélyegképen a tábor emblémája látható, amely mögött a háttérben gyerekcsoport jelenik meg.

Verrasztó Gábor

EGY SIKER, EGY KUDARC

Ebben az évben két rangos sportrendezvényen szerepelt a 25 éves múltú visszatekintő postás női focicsapatunk. A női labdarúgást népszerűsítve, az utánpótlást erősítő nagy sikert hozott az idén első ízben megtartott Hungaro-Kábel-Kupa női amatőr labdarúgó-torna. Az országos selejtezőkön túljutva két korosztályban 9-9 csapat jutott a budapesti döntőbe, ahol kategóriájában – mondhatni természetesen – a Levélfeldolgozói női focicsapat lett a kupagyőztes.

A Soproni Ünnepi Hetek sportprogramjában – hosszú idő óta – szívesen látott vendégnek, nélkülözhetetlen szereplőnek számít női focicsapatunk. Így volt ez most is. Sajnos, a Scarbantia-kupa nevet viselő országos tornán korábban jól szereplő lányok – tavaly kupagyőztesekként térhettek haza – az idén még dobogósak sem lettek Sopronban. Nagy kár!

A derűs-mosolygós felvételen – az országos eseményt jelentő – Hungaro-Kábel-Kupa Levélfeldolgozói győztes női focicsapata s a csapatvezető edző Géczy István látható.

jandó

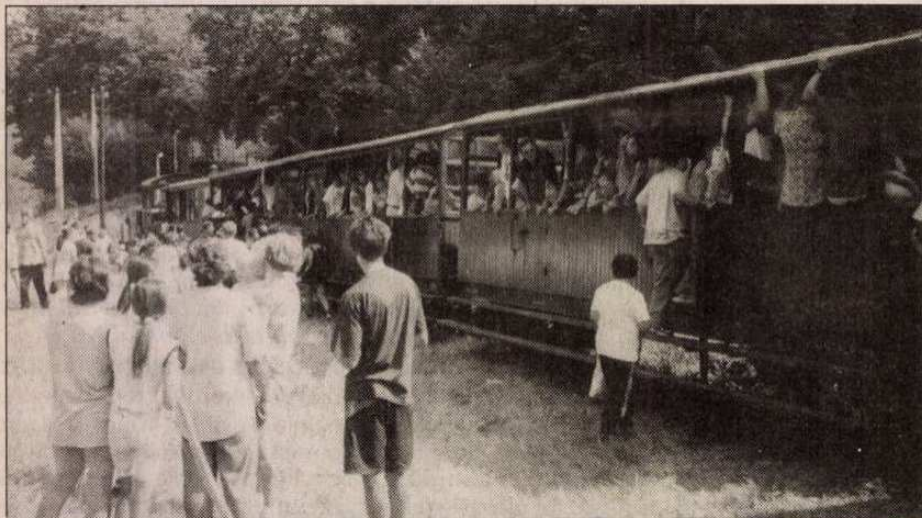

II. POSTÁSNAP MISKOLCON

A Magyar Posta Rt. Miskolci Igazgatósága és a Postás Szakszervezet Titkárok Területi Tanácsa szervezésében augusztus 16-án került megrendezésre Miskolc kedvelt kirándulóhelyén, a Csanyik-völgyben a II. Postásnap.

A rendezvény már egy évvel korábban bizonyította létjogosultságát, így az idei kb. 3000 résztvevő nem érte váratlanul a szervezőket. Az apró részletekig kidolgozott forgatókönyv szerint véghezvitt rendezvényről valamennyien elégedetten, újabb emlényekkel gazdagabban térhettek haza.

Sebe József

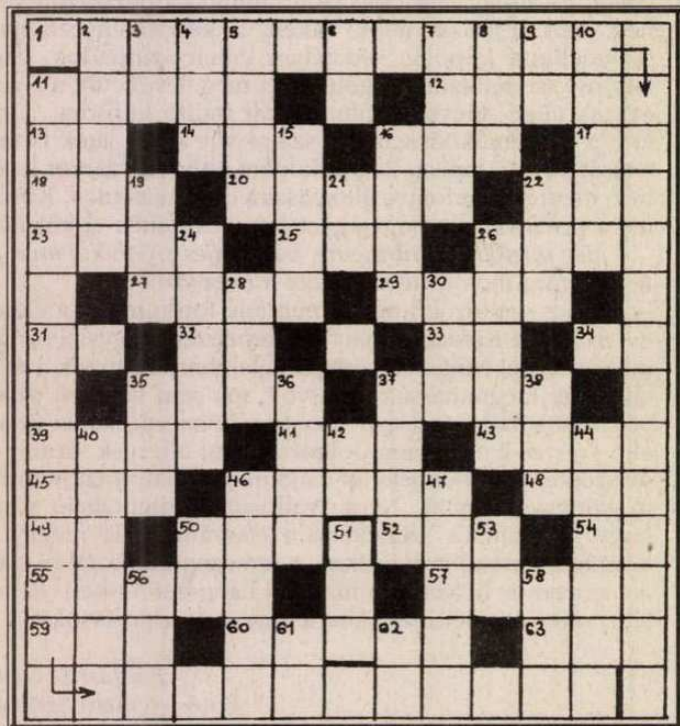

● A szeptember eleji Szegedi Sportnapon mintegy ezer ember részvételére számítottak előzetesen a szervezők. A jelek most is a huszonnégy csapatot felvonultató kispályás foci, s a háromszáz jelentkezőt felsorakoztató teke népszerűségéről tanúskodtak, de volt például az óvodás korúaktól kezdve az idősekig minden korosztályra kiterjedő családi vetélkedő is.

● Sportnapot szervezett szeptember közepére, közel kétezer jelentkezőre számítva a soproni TSZB. A toronymagasan legkedveltebb kispályás focira nem kevesebb mint harmincnégy férfi, valamint tizenkét női csapat adta be nevezését. Ezenkívül szerveztek kézilabdát, tekét, számítógépes pisztolylövészetet és szellemi, továbbá tréfas és ügyességi feladatokat elegyítő családi vetélkedőt is.

KERESZTREJTVÉNY

A Képes Postás 1963. évi számából

VÍZSZINTES

1. Nevezetes mozgalmi évforduló. 11. E Pest megyei községbe való. 12. Állatkorona. 13. Papírra vet. 14. Madarak fejedelme. 16. Sportöltözet. 17. A. J. 18. Ilyen szó is van. 20. Zárszerkezet. 22. Ősi harci eszköz – az első kockába kettős betű. 23. E társaság. 25. Erre tart. 26. Hiányos evőeszköz. 27. ...-zavart. 29. Fejér megyei község. 31. Építőanyag. 32. G. J. 33. Kiejtett mássalhangzó. 34. Évszak – az utolsó kockába kettős betű. 35. Tibeti szarvasmarhafajta – névelővel. 37. Táplálkozna. 39. Vonat – angolul. 41. É. M. L. 43. Időt fordít-e rá? visszafelé. 45. Der – keverve. 46. Szélhámos. 48. Testrésze. 49. N. I. 50. Lemenő ági rokona. 52. Női hangnem. 54. H. T. 55. Madárfajta. 57. Több emeletnyi. 59. Kéz – keverve. 60. Testrésze. 63. Y. N. E.

FÜGGŐLEGES

2. Kőolajszármazék – az első kockába kettős betű. 3. Harc része. 4. Kosár. 5. A föld burkának legkülső rétege – az első kockába kettős betű. 6. Ír. 7. Megtörtént dolog. 8. Azonos mássalhangzók. 9. E. A. 10. Vonat – franciául. 11. A vízszintes 1. folytatása. 15. Tejtermék. 16. Férfi – németül. 19. Kis utca. 21. Építőanyag. 22. Testrésze – az első kockába kettős betű. 24. Az ág tavaszi dísz. 26. Folyamodna. 28. Női név becézve. 30. Japán pénzegység. 35. És – angolul. 36. Jó szín. 37. Női név. 38. Energia. 40. Szivárvány hártája. 42. Ezen a napon. 44. Nyelvtani fogalom. 46. Ütközet. 47. Nehéz fém. 50. Személyes névmás. 51. Kézi fegyver. 53. Tantál vegyjele. 56. Szibériai folyó. 58. Hol – oroszul, fonetikusán. 61. A. K. 62. Kiló – hangzók nélkül.

Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 11.

Beküldési határidő: szeptember 24.

A helyes megfejtők között a „Postás Dolgozó” 10 példányának 1 évi előfizetését sorsoljuk ki.

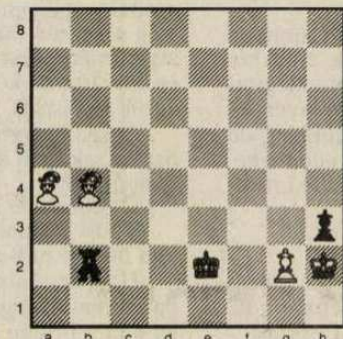
Bilek István

FUTÓK
BRAVÚRJA...

Gondoltam, az Atlétikai Európa-bajnokság tiszteletére mi is futathatnánk egy-két tiszteletkört – persze, a sakktáblán természetesen – és így üdvözlétünket is elküldhetjük a sportok királynőjének, a magunk módján.

Szóval, mit is a kánikulában? Hát, igen a szokásos receptet kell elővenni: egy jó kis feladványt, tanulmányt. Igaz, ne túl nehezet és ne túl hosszút, mert akkor aztán elmegy az ember kedve a sakkozástól (is).

Nos, ígérem, éppen csak egy üveg sörre lesz szükség és a dolog közmegelegedésre megoldódik. Mi többet akarhatnánk: árnyékban 35 fok Celsius, ha jól látom. Hol az a sör?! És a feladvány?

Gorgijev Tigran Boriszovics

(1910-1976)

Tidskrift för Schach, 1958

[I díj]

Világos nyer.

Lássuk csak: a téma nehézségét nyilván az adja, hogy világosnak – csekély anyag mellett – nemcsak futóira kell ügyelni, de arra is, hogy a győzelem zálogát, g2-gyalogosát ne cserélhesse sötét. Kényszerű sorozatlépésekkel kezdhetjük:

1. Fc3 Ba2 2. Fb3

Rossz lenne 2. Fb5+, mert Kd1! után nincs K:h3 a kellemetlen Ba3 kötés miatt.

2. – Ba3 3. Fc4+ Ke3 4. Fb4 Ba4 5. Fc5+ Ke4 6. Fb5 Ba5 7. Fc6+ Ke5 8. Fb6 Ba6 9. Fc7+ Ke6 10. Fb7 Ba7 11. Fc8+ Ke7

Sötétnek a 12-ik körre végre sikerült kiszorítania a futókat, hiszen 12. Fb8-ra Ba8 jönne és nincs 13. Fc9+... de, pechjére a „sanda mészárosok” nem előre mennek hanem visszafelé és...

12. Fb6 Ba8

...után jobbkézről leszedi a maradék gyalogost!

13. F:h3 és világos nyer: 1-0.

A megoldás kissé hosszadalmasnak tűnik, de ha meggondolja az ember, hogy a kompozitor egyébként sebész volt, az orvostudományok kandidátusa, úgy a futók keresztöltéseit egy operáció befejező aktusaként is értékelheti – esetleg.

Még egy sör...?!

GYULÁN PIHENTÜNK

Mivel Gyulán még nem jártunk, nagyon örültünk a lehetőségnek, hogy az Aqua szállóban tölthetünk néhány napot. A nagyon szép környezetben, a Várfürdő közvetlen közelében található szállodában a tisztaságra igen nagy gondot fordítanak. Az üdülővezető és a személyzet mindent megtesznek a vendégek kényelméért, nyugodt pihenéséért és azért, hogy jól érezzék magukat, kedvesek, segítőkészek. Az étkezésre sem volt panaszunk, választékos és jó az ellátás. A postás dolgozó pénztárcájához mérten sem túl magasak az árak.

Török Lajosné (Pécs)

SLÁGERTOP

1. BIZÓ BOYS: GYERE HOZZÁM FEL!
2. SPICE GIRLS: VIVA FOREVER
3. D.J. BOBO: WHERE IS YOUR LOVE
4. MODERN TALKING: BROTHER LOUIE '98
5. FRESH: TÁNCOLJ MÉG
6. AQUA: TURN BACK TIME
7. ACE OF BASE: LIFE IS A FLOWER
8. LIGHTHOUSE FAMILY: HIGH
9. RICKY MARTIN: LA COPA DE LA VIDA
10. MADONNA: RAY OF LIGHT

Zvara Krisztina

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postás Szakszervezet lapja

Szerkesztőség: 1146 Budapest, Cházár András u. 13.

Felelős szerkesztő: Udvarhelyi András

Helyettes szerkesztő: Fodor Zsolt Barnabás

Telefon: 343-8777

Kiadja a Postás Szakszervezet

1146 Budapest, Cházár András u. 13.

Levél cím: 1406 Budapest, Postafiók 14.

Felelős kiadó: Mundruczó Kornél elnök

98-2502. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felelős vezető: Lendvai Lászlóné vezérigazgató
ISSN 0866-1766